DE NIEUWSBODE,
VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.
VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.
ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 6 regels of minder, dito, dito - - - - - - 0.50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)
Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

7de JAARG. NO 16. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 22 APRIL 1856. GEHEEL NO. 328.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK,
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.
Terms.
$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.
All letters must be postpaid.
Advertising.
One column one year, [illegible]
Two-thirds do. do. do. 30
One-half do. do. do. [illegible]
One-quarter do. do. do. 15
One Square, (twelve lines) one year, [illegible]
" " six months, [illegible]
" " three months, [illegible]
" " one week, 1.00
Each subsequent week 0.25
[illegible] not over six lines, per year, $5.00
[illegible] will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 17 Maart. Wij kunnen met zekerheid mededeelen, dat de hoofd-ingenieur van den waterstaat *F. W. Conrad*, president der commissie voor de kanalisatie der landengte van Suez, door den Onderkoning *Said*-pacha benoemd is tot zijn speciaal gevolmagtigde, om in de volgende zittingen dier commissie te Parijs, de belangen van Egypte te behartigen. Wij verheugen ons voor onzen kundigen landgenoot en voor de eer van Nederland over dit blijk van vertrouwen des Onderkonings, hetwelk een bewijs oplevert van de uitstekende wijze, waarop de heer *Conrad* zijne taak als voorzitter der commissie tot nu toe vervuld heeft.

(N. Rt Ct)

— Gisteren avond heeft er op het berigt van de bevalling van H. M. de Keizerin der Franschen van eenen zoon, voor het hotel van den Franschen gezant, den baron *d'Andre*, eene prachtige illuminatie met gas plaats gehad, bestaande in twee sterren waartusschen eene zon, in wier midden het naamcijfer N prijkte.

HAARLEM, 17 Maart. Drie jaren geleden, is te Parijs, met veel bijval, een tooneelstuk opgevoerd, getiteld, *l' Imagier de Harlem*, waarin de stad Haarlem als de plaats is voorgesteld, in welke de boekdrukkunst is uitgevonden. In de afgeloopen week is te Londen in het Princess theatre een tooneelstuk vertoond, genaamd *De Eerste Boekdrukker*, 't welk berust op de geschiedkundige overlevering, dat *Laurens Janszoon Coster* te Haarlem de boekdrukkunst heeft uitgevonden, en dat *Guttenberg*, na *Coster* te hebben bestolen, de kunst naar Mentz heeft overgebragt, en waarin *Coster* als de uitvinder wordt erkend en vereerd. Naar gemeld wordt, heeft het stuk bij uitstek voldaan.

ASSEN, 15 Maart. Uit Meppel wordt het volgende geschreven: "Ofschoon men algemeen spoedig den vrede verwacht, zoo gaat evenwel Frankrijk nog steeds voort in de Noorderstreken paarden op te koopen, zoo men zegt, uitsluitend voor de expeditie naar de Krim; in hoever die bestemming met de waarheid overeenkomt, valt hier thans niet te beslissen; wij kunnen alleen melden, dat dagelijks gansche rijen opgekochte paarden doortrekken, waaronder van het uitmuntendste ras, en waarvoor bij gevolg hooge prijzen worden besteed; zij komen uit de noordelijke provincien en zetten zoo de reis naar Zwolle enz. voort."

ZWOLLE, 17 Maart. De sedert eenige dagen harde noordooste en oostewind heeft het water in de Zuiderzee tot eene laagte doen vallen, zoo als in vele jaren niet is gezien. De stoomboot van Amsterdam is gedurende de geheele week niet aangekomen, en zelfs de op den 3 den dezer geopende stoomvaart op Harlingen is reeds gestremd, daar nu jongstleden Maandag die stoomboot evenmin heeft kunnen aankomen. Zeker zal deze waterstand voor de lang gelegene landerijen voordeelig zijn, doch voor handel en scheepvaart is deze stremming hoogst nadeelig.

GRONINGEN, 15 Maart. De Vrijdag in de vorige week heeft menig huisgezin in deze provincie met droefheid vervuld. Het vernielende vuur heeft op drie onderscheidene plaatsen bijna gelijktijdig zijne vreeselijke kracht doen gevoelen en velen van huis en bezitting beroofd. Wij ontvangen daaromtrent de volgende mededeelingen:

In den namiddag van dien dag ontstond er brand in de woning van zekeren *Jans Rouw*, wonende in het veld onder *Sellingen*, die bij den hevigen wind zoo verbazend schielijk zich verspreidde, dat de huisvrouw, die zich alleen met twee kinderen te huis bevond en die naar de schuur was geloopen, om de koeijen en paarden nog los te maken, tot hare ontzetting bespeurde, dat toen zij wilde terugkeeren, de toegang naar de keuken, waarin zich de kinderen bevonden door de vlammen was versperd. Met behulp van eenige toevallig in de nabijheid zijnde personen, mogt het gelukken de kinderen uit de vlammen te redden, maar niet dan nadat zij reeds door de vlammen bereikt en deerlijk gebrand waren.—De vrouw en kinderen bevonden zich in eenen treurigen toestand. — Twee paarden, eene koe en alles wat zich in de woning bevond is door de vlammen verteerd, zonder dat iets van dat alles, zelfs niet de woning, tegen brandschade is verzekerd, zoodat dit huisgezin in weinige oogenblikken in de grootste armoede en ellende is gedompeld.

Dienzelfden middag ontstond ook te *Zuidbroek* brand in eene arbeiders woning en de hevige wind wakkerde hier het vuur zoo schielijk aan, dat het eerst aangetaste en het nabijstaande huis eene prooi der vlammen werden, terwijl het alleen aan de krachtige hulp te danken is, dat ook niet de boerenplaats van den landbouwer *B Boltjes* door de vlammen is verteerd. De afgebrande huizen in eigendom aan genoemden landbouwer toebehoorende, waren door vier huisgezinnen bewoond, die hunne meubelen nog voor een groot deel hebben kunnen redden. De woningen waren tegen brandschade verzekerd.

Maar het hevigst woedde het vuur en het bedroevendst was zijne werking in de gemeente *O. Pekela*. Des avonds te half tien ongeveer brak daar de brand uit in het huis toebehoorende aan den heer *E H Drenth* en bewoond door *Th van Ophuizen*, schrijnwerker, *E. Boekhout*, rustend zeeman, *D Jager*, schoenmaker en *Elsing*, werkman. Dadelijk na het eerste uitbreken der vlammen spoedden de inwoners van de Oude en Nieuwe Pekela, door hunne brandklokken daarvan verwittigd, zich ter plaatse des onheils. Wat men echter ook ter blussching aanwendde, in een oogwenk des tijds was bovengemeld huis niet alleen onhoudbaar, maar vatte ook het aan de overzijde des vaarwaters gelegene huis, bewoond door den winkelier *Weemhof*, vuur, terwijl binnen kort ook de op eene rij en met tusschenafstanden van bovengenoemde perceelen gelegen huizen, bewoond door *A. van Calcar*, landbouwer, *H. Vos*, zeeman, *J Kaes*, scheepsbouwmeester, en aan de overzijde die van *K. K. van der Wol*, *Kruizeman*, kleermaker en winkelier, en de wedw. *U. Houtenboom*, aangetast en genoegzaam geheel vernield werden.

Aan het tegengaan der rondom zich grijpende vlammen viel, wat de aangetaste huizen betreft, niet te denken, daar de hevige wind alle pogingen deed mislukken en de ontzettende vuurgloed vooral van de roerende goederen (waaronder eene zeer belangrijke hoeveelheid granen), zelfs niet toeliet de huizen te naderen. De hulp heeft zich dan ook grootendeels moeten bepalen bij het bewaren der omliggende gebouwen, met name dat van de wedw. *Zuiderveen*, hetwelk onder den wind gelegen, herhaaldelijk bedreigd en ook meer dan eens aangetast werd.

Men vermoedt dat de verspreiding der vonken enz. zeer bevorderd is geworden door dunne vlammende bladjes mahoniehout, aanwezig bij den schrijnwerker bovengenoemd, bij wien men zegt dat het eigenlijk begin van de ramp zoude zijn geweest, alhoewel wij niet weten, of zulks met volkomene zekerheid is te bepalen, evenmin wat als de eigenlijke oorzaak genoemd moet worden.

Overbodig zal het wel zijn, hier te vermelden, dat men geen tijd gehad heeft om van de roerende goederen in de verschillende woningen aanwezig, veel te redden, zoodat de waarde der overgeblevene deelen daarvan betrekkelijk zeer gering is te achten. Ook was de heer *van Calcar* bovendien te laag geassureerd, als hebbende nog eene alleraanzienlijkste hoeveelheid granen in voorraad. Menschenlevens zijn bij dezen brand niet te betreuren.

Zoo is binnen *een* uur tijds eene aanzienlijke waarde vernield, niettegenstaande het water in de nabijheid en velen tot hulp gereed waren.

Het is ons aangenaam hier bij te kunnen voegen, dat slechts enkele van de 17 huisgezinnen die door het voorgevallene van hun dak beroofd werden, hunne bezittingen niet hadden verzekerd (voor die niet geassureerden was men van plan eene collecte te doen.)

Ook hier blijkt dus weder het voordeel der brandwaarborg-maatschappijen en is men weder overtuigd geworden, hoe nuttig het is tegen dergelijke onheilen alle mogelijke voorzorgen te nemen.

Verkorte Nederl. Berigten.

Den 15 Maart is te Arnhem per spoortrein gepasseerd de gewezen R. K. priester *P. J. F. de Geest*, die, na expiratie van de cellulaire gevangenisstraf van zes weken, hem bij vonnis der arrondissements-regtbank te Amsterdam van den 12den Februarij l. l., ter zake dat hij in strijd met zijne op 's Konings last gedane uitzetting, in dit rijk is teruggekeerd, opgelegd, op last der rijks-politie te Amsterdam, over de grenzen des rijks werd uitgeleid.

— De graaf *van Zuijlen van Nijevelt*, gezant der Nederlanden bij de Verhevene Porte, is uit Konstantinopel in deze residentie aangekomen.

— Den 9 Maart heeft er te 's Gravenhage eene conferentie plaats gehad tusschen Fransche en Nederlandsche ingenieurs over het plan tot het aanleggen van een ijzeren spoorweg van het Nieuwe Diep naar Amsterdam, in verbinding met den Rijnspoorweg. Omtrent de uitvoerbaarheid bestaat geen twijfel, maar omtrent de wijze van uitvoering zullen nog nadere overwegingen plaats hebben.

— Bij kon. besluit van den 6den Maart is bepaald, dat, te rekenen van den 1sten Maart 1856 het traktement van de commiezen der 3de en 4de klasse bij de administratie van 's rijks belastingen zal worden vastgesteld, voor de eerstgenoemde op *f* 420—00 en voor de anderen op *f* 360—00 's jaars.

Met genoegen hebben wij deze gunstige beschikking des Konings vernomen, daar toch de bedoelde lagere ambtenaren, door de hoog in prijs gestegen levensmiddelen, niet of althans moeijelijk in staat waren om in de behoeften van hunne huisgezinnen te voorzien.

— Den 11den Maart vond men in eene eenigzins afgelegen wijk aan het Westerdiep te Boven Wildervank, het lijk van den zeventigjarigen grijsaard *Willem Broeklander*. Ofschoon hiervan dadelijk kennis gegeven en alles aangewend werd om de levensgeesten weder op te wekken, was dit echter vruchteloos.

— Uit *'t Fort Bath* meldt men als eene bijzonderheid, dat *Cornelia Pikkaart*, zijnde de huisvrouw van *Jan Dronkers. Jz.*, sloepreijer alhier, is bevallen van drie welgeschapene kinderen, waaronder twee levenloos geboren.

Het opmerkelijkste hiervan is, dat deze kinderen niet, zoo als gewoonlijk alsdan plaats heeft buitengewoon klein waren, maar integendeel allen eene gewone grootte bereikt hadden. Het nog levende kind bevindt zich in eenen gezonden toestand, terwijl ook de moeder, naar de omstandigheden, zich vrij wel bevindt.

— Te Yperen (Belgie) zijn dezer dagen 4 personen achtervolgens overleden aan de kinderpokken. Ongeveer 4 weken geleden zaten deze 4 personen in een estaminet kaart te spelen, toen een kind, van de pokken aangedaan, in de zaal kwam loopen. De 4 spelers legden het kind weder in het bed waaruit het gevlugt was en dachten niet meer aan het voorval, toen, eenige dagen later, een van hen de pokken kreeg en stierf, en zoo vervolgens de drie anderen hetzelfde lot ondergingen.

— Een paar dagen geleden nam een te Berlijn woonachtig tandmeester, met zijne vrouw en twee kinderen te Potsdam zijn intrek in een hotel en den volgenden morgen werd de geheele familie dood gevonden. De man had, zoo scheen het ten minste, eerst vrouw en kinderen door middel van chloroform om het leven gebragt en naast elkander op het bed gelegd, en daarna op de kanapé zittende, een einde aan zijn leven gemaakt. Van den man en de vrouw vond men brieven, waaruit bleek, dat deze familie aan zieleleed, zorgen, enz. ten prooi was. Iets naders nopens deze verschrikkelijke gebeurtenis, weet men nog niet.

— Men schrijft uit Lyon. Voor eenige dagen trok een Portugeesch officier door deze stad met een orang-outang, die hij in de bosschen van Bengalen ving. Deze aap, die zes Eng voeten hoog is, gaat zonder moeite regtop. Van het eene oor tot het andere heeft hij het benedendeelte van het gezigt met eene soort van haar bedekt, die zijne gelijkenis op een mensch nog vermeerdert. Eene groote menigte vergezelde dit zonderlinge dier, dat, met zijne nanking broek en den strooboed pedant op een oor, er uitzag als een Amerikaansche planter.

— De magistraat van Emden heeft bevolen dat voorloopig 's avonds na 11 uur niemand zonder brandende lantaarn op straat mag verschijnen. Die dit bevel overtreedt, vervalt in eene boete van 1 thaler. Er hebben reeds verschillende demonstratien tegen dezen politie-maatregel plaats gehad. Den volgenden dag na de bekendmaking bewoog zich in het plegtige middernachtsuur eene "stille processie" door de straten, waarbij elk persoon het een of ander verlichtings-toestel, hetzij eene groote stallantaren of een klein dievenlantarentje droeg.

— In Lingen is voor eenigen tijd eene afschuwelijke misdaad gepleegd. In den nacht van den 23sten op den 24sten Febr. bespeurden de bewoners dier stad, dat eene eenzaam gelegene woning in de nabijheid in brand stond. Bij het aanbrengen van bluschmiddelen, werd de oude bewoneres vermoord gevonden, met eene wonde aan het hoofd en een strop om de keel, terwijl al hare kleederen verdwenen waren. Op eenigen afstand van die woning vond men later de weggeworpen kleeren van eene uit de gevangenis ontvlugte boosdoenster van 24 jaren, die al dien gruwel schijnt gepleegd te hebben, om zich gemakkelijker uit de voeten te kunnen maken.

— Volgens berigten uit Hamburg, is in Noorwegen eene handelscrisis ontstaan. Men verzekerde op de beurs, dat te Bergen alleen 22 handelshuizen hunne betalingen hebben gestaakt.

— De Koning van Zweden heeft aan een N.-Amerikaan concessie verleend, tot daarstelling van eene telegraaflijn tusschen de kusten van N.-Amerika en van Noorwegen. Binnen 5 jaar moet de lijn gereed zijn.

— Het concordaat door Oostenrijk met Rome gesloten heeft eene aanleiding tot moeijelijkheden gegeven,— thans ziet men er ook de rampzalige werking reeds van. De kerkelijke censuur wordt bijv. reeds op de schoolboeken toegepast, en zoo is een aardrijkskundig schoolboek van den heer *Ranke*, dat reeds den zevenden druk beleeft, verboden, omdat daarin staat dat het godsdienstig geloof der volken verschilt, naar mate den graad hunner beschaving en hunner verstandelijke ontwikkeling.

— De grootste kleedermakerswinkel van de heele wereld vindt men in de rue Rochechouart te Parijs. Zij houdt 60 naaimachines bezig, die door eene stoommachine van negen paardenkracht in beweging gebragt wordt en waarmede de kapotjassen voor het leger in de Krim geheel worden bewerkt. Door eene knipmachine worden 10 à 15 kleedingstukken in eens en in eenige seconden geknipt. Behalve de machines naaijen er dagelijks 1000 vrouwen. In den tijd van drie maanden werd de keizerlijke garde door deze werkplaats geheel van nieuwe kleederen voorzien.

RUSLAND—TURKIJE.

Wat in de 8 thans gehoudene zittingen van het congres eigenlijk besproken en besloten is, kan ook nu nog niet worden opgegeven. Bij gemis aan de kennis van het gesprokene, houdt men zich nu weder met de sprekers bezig. Zoo lazen wij gisteren omtrent de *personen* van de gevolmagtigden, leden van het congres, in *le Nord* het volgende:

Graaf *Walewski* presideert met waardigheid, kalmte en onpartijdigheid, maar oefent geen grooten invloed uit op den loop der omstandigheden; alle voorstellen van Frankrijk gaan uit van den Keizer zelven. Daaraan is het ook toe te schrijven, dat de baron *de Bourqueney* geene belangrijke rol vervult.

"*Ali*-pacha en *Mehemed*-bey voeren slechts zelden het woord en drukken zich niet gemakkelijk uit in het Fransch. In het congres oefenen zij al den invloed uit, waarop Turkije slechts eenigermate aanspraak kan maken.

"Graaf *Cavour* en de markies *Villamarina* geven blijken van doorzigt en practische kennis. Zij houden zich zeer op den achtergrond en stemmen meestal in met het gevoelen der Fransche vertegenwoordigers.

"Graaf *Buol* is een waardig *type* der Oostenrijksche diplomatie. Hij antwoordt niet op de aan hem gerigte vragen, rekt tot in het oneindige de beraadslaging over ondergeschikte punten en aangelegenheden van vorm, en heeft al het talent van een procureur. Voor 't overige blijkt het ten duidelijkste, dat graaf *Buol* verlegen is, 't zij ten gevolge van eene dubbelzinnige staatkunde, 't zij omdat hij zich minder op zijn gemak gevoelt in het congres te Parijs, dan in dat te Weenen, waar hij te huis was en zelf de leiding der beraadslagingen in zijne hand had.

"Baron *von Hubner* is, niettegenstaande zijne onbetwistbare bekwaamheid, voor graaf *Buol* geenszins een zoo krachtige steun als baron *von Prokesch* zulks voor dien staatsman was in de Weener conferentie.

"Graaf *Clarendon* is een bekwaam staatkundig hoofd, doch bezit daarbij al de Britsche trots en stijfhoofdigheid. Na eenmaal te hebben gesproken, kan hij zelfs door de verstandigste redenering niet tot andere gedachten worden gebragt; een Engelschman bedriegt zich nooit en tast nooit mis. Lord *Cowley* bezit dezelfde hoedanigheden, hoewel in een eenigzins minder sterken graad.

"Wat nu de Russische vertegenwoordigers aangaat, zoo is graaf *Orloff*, volgens het gevoelen zijner ambtgenooten ('t welk in alle correspondentien, van welke kleur ook, wordt bevestigd) de staatsman, die van al de leden van het congres het hoogst staat aangeschreven. Aan de houding en de taal van den diplomaat, paart hij de mannelijke openhartigheid van den soldaat. Deze tweeledige eigenschap geeft hem een grooten invloed, zelfs op zijne staatkundige tegenstanders. Graaf *Orloff* wordt met veel bekwaamheid bijgestaan door den baron *von Brunnow*, wiens diplomatieke ondervinding en uitgebreide kennis te over bekend zijn."

Van de zijde der Verhevene Porte zijn ernstige bezwaren geopperd tegen eene voortdurende bezetting van het Turksche grondgebied door vreemde troepen, als hoogst nadeelig voor het gezag van den Sultan. De beide Turksche gevolmagtigden te Parijs hebben in last om er op aan te dringen, dat voor die bezetting een bepaald termijn zal worden aangewezen, in stede van de onbepaalde uitdrukking: "tot dat de vereischte hervormingen haar volledig beslag zullen hebben erlangd." (Uit Parijs wordt gemeld, dat de gemagtigden der Westersche mogendheden zich niet zeer geneigd hebben betoond om aan dit verlangen te voldoen, en dat de Turksche leden van het congres zich daarnaar zullen moeten voegen.) Dat het doorzetten van de bedoelde hervormingen vele bezwaren van verschillende zijden zal ontmoeten, wordt steeds als zeker gesteld.

Volgens de berigten uit Konstantinopel, heeft de Turksche regering, naar aanleiding van de behoeften der geallieerde legers, den vrijen uitvoer van granen tot de havens van het zuiden des rijks beperkt en wordt het verbod van uitvoer uit de havens der Zwarte zee en der Middellandsche zee gehandhaafd.

Een bij de *Times* ontvangen schrijven uit Sebastopol van den 1sten Maart meldt, dat den 29sten te voren weder een gedeelte van de vestingwerken dier stad, en wel het zoogenaamde witte werk, door de geallieerden met behulp van buskruidmijnen gesloopt is.

Van elders wist men reeds, dat den 28sten Febr. in Sebastopol tijding van den te Parijs gesloten wapenstilstand ontvangen is.

De gezondheidstoestand der troepen in de Krim was in de laatste dagen iets beter geworden, ofschoon hij nog veel te wenschen overliet.

FRANKRIJK.

Nadere bijzonderheden omtrent de bevalling der Keizerin. *De Keizerin is Zondag morgen ten half vier van eenen zoon bevallen.* Bliksem snel vloog deze heugelijke tijding langs de telegraafdraden van Europa; door het gebulder van 101 kanonschoten werd zij aan de Parijzenaars verkondigd; van mond tot mond ging zij in de zalen der Tuilerien, waar Zaturdag avond reeds al de ministers en hooge staatsdienaren en de geheele hofhouding aanwezig waren, vol gespannen verwachting van wat het volgende oogenblik zoude aanbrengen.

De Keizerin bragt eenen zoon ter wereld. Aan *Napoleon III* werd een erfgenaam, aan het keizerrijk een opvolger geschonken. Hoevele gedachten doen zich niet aan ons op bij het vernemen van deze in zijne gevolgen waarschijnlijk zoo hoogst gewigtige gebeurtenis. Hoe denkt men zich niet als van zelve dien tijd terug, toen de groote oom van den tegenwoordigen beheerscher van Frankrijk zich ook mogt verheugen in de geboorte van eenen zoon, in wien *Napoleon I* het onderpand meende te zien van den duur zijner wereldheerschappij. Diezelfde verwachting koestert ook de thans heerschende Keizer van Frankrijk. Ook hij gelooft door de geboorte van dezen zoon zijne dynastie bevestigd. En Frankrijk deelt in die verwachting en viert feest. Door eene schitterende illuminatie op den avond van dezen gedenkwaardigen dag gaf Parijs een blijk van zijne vreugde en zijne hoop.

De Keizer heeft terstond reeds eenige beschikkingen genomen, die getuigen van de vreugde, welke hem vervult. Hij heeft 100,000 francs doen toekomen aan de inrigtingen van weldadigheid in de plaatsen behoorende aan het kroondomein, en 60.000 aan de genootschappen voor kunsten en wetenschappen. Dan heeft hij bekend gemaakt, dat hij en zijne eegade zou den staan als peter en meter over alle kinderen die den 16den te Parijs geboren zijn. Verder is professor *du Bois*, die de Keizerin bij hare bevalling heeft bijgestaan, door den Keizer benoemd tot kommandeur der orde van het legioen van eer.

Onmiddelijk na de bevalling werd het proces-verbaal der geboorte van den keizerlijken zoon opgemaakt en werd dit door den minister van staat en den voorzitter van den staatsraad in het register van den burgerlijken stand ingeschreven.

De Keizerin en de jonggeboren prins verkeeren beiden in een goeden welstand.

Bijna op hetzelfde oogenblik dat dit nieuwe lid van de familie *Bonaparte* geboren werd, gevoelt de eenige nog overgebleven broeder van den eersten *Napoleon* zijn einde naderen. De 72 jarige prins *Jérôme Bonaparte* ligt sedert eenige dagen aan het ziekbed gekluisterd. En hoewel de laatste berigten meer geruststellend zijn, kan toch ieder oogenblik de mare van zijn afsterven worden vernomen. Zoo treft de wet der sterfelijkheid aanzienlijken zoowel als geringen, den grooten keizerszoon zoowel als den nederigen burgerwoner. Dit gevoelt ook Frankrijk. Allen, die het wel meenen met de orde en rust in den staat, buigen hunne knieen voor hun aller God, die over leven en dood te beschikken heeft en smeeken van Hem voor den pas geborene den zegen en de bescherming af.

Thans zal weldra bekend worden wat er is van de verschillende berigten omtrent het peter- en meterschap over het keizerlijke kind. Het is zoo goed als zeker, dat de Koningin *Josephine* van Zweden, dochter van prins *Eugene de Beauharnais*, het meterschap heeft aangenomen. Dit berigt wordt door de half-officiele dagbladen van Stokholm, die men als door de regering daartoe ingelicht mag beschouwen, bevestigd.

Men vroeg of er eene meter kan zijn, wanneer de Paus peter is. *L'Univers* sprak zulks in een' brief uit Rome tegen. Er zijn evenwel voorbeelden van dat er eene meter te gelijk met den Paus was. Waarom zoude het dan nu ook niet weder kunnen gebeuren?

ENGELAND.

LONDEN, 15 Maart. De deelnemers aan de zoogenaamde lord-*Raglan*-inschrijving hielden gisteren onder het voorzitterschap van den hertog *van Richmond* eene vergadering, met het doel, om den zoon en erfgenaam van den in de Krim overleden lord *Raglan*, de eigendomsbewijzen te overhandigen van eene heerlijkheid, welke zij voor hem hadden aangekocht, als een bewijs van achting voor wijlen zijnen vader. Deze heerlijkheid ligt in de nabijheid van Raglan-Castle, in het graafschap Monmouth. De voorzitter deelde ook nog mede, dat het Raglan-fonds door den aankoop van dit goed nog lang niet uitgeput was, maar nog toereikende zoude zijn om eene lange reeks van jaren in het onderhoud er van te kunnen voorzien.

— De heer *Buchanan*, gezant der Vereenigde Staten te Londen, welke, zijn ontslag uit die betrekking gevraagd hebbende, eerstdaags door den heer *Dallas* vervangen wordt, heeft j.l. Woensdag een tot zijne eer door den lord-mayor van Londen aangeregt gastmaal bijgewoond. In eene daarbij gehouden aanspraak zeide hij de spoedige vereffening der tusschen Engeland en de Vereenigde Staten aanhangige oneenigheden vurig te wenschen; een oorlog tusschen die beide landen noemde hij eene daad van waanzin, eenen broedermoord.

De nieuwe gezant der Vereenigde Staten te Londen, de heer *Dallas*, is reeds aldaar aangekomen.

— Blijkens eene verklaring van den minister van oorlog beloopen de uitgaven, die voor den tegenwoordigen oorlog gevorderd zijn, omstreeks 50 mill. p. st. waarin nagenoeg voor gelijke deelen voorzien zal zijn door verhooging van belasting en door geldleening. Hij voegde er bij, dat nog nooit een oorlog met zoo weinig nadeel voor den handel en de andere bronnen van welvaart der ingezetenen van dit rijk gevoerd is als de tegenwoordige.

LONDEN, 15 Maart. In de zitting van het Lagerhuis van heden zeide lord *Palmerston*, in antwoord op eene vraag van den heer *Disraeli*, dat Pruissen, als geene oorlogvoerende of bemiddelende mogendheid zijnde, niet tot deelneming aan de conferentien is uitgenoodigd. Maar, naardien de onderhandelingen over de herziening der verdragen van 1840 en 1841 betrekking hebben, is Pruissen geroepen, niet om zijn gevoelen te uiten, maar om het algemeen verdrag te bekrachtigen, zonder dat het daarom deel aan de onderhandelingen te nemen heeft.

In dezelfde zitting is sir *Ch. Napier* met zijne oude grieven tegen sir *James Graham* voor den dag gekomen, die eerste lord der admiraliteit was, toen aan eerstgemelden het opperbevel over de Oostzeevloot was opgedragen. Hij verweet hem namelijk, dat deze eerste expeditie alleen door diens toedoen was mislukt en dat, had men den raad gevolgd van den opperbevelhebber, men geheel andere resultaten zou erlangd hebben. Het doel zijner rede was thans om eene commissie van enquête te doen benoemen, welke aan het Parlement een rapport over deze aangelegenheid zou indienen. Sir *James Graham* heeft den spreker beantwoord en het voorstel heftig bestreden, dat dan ook door het Huis verworpen werd.

Men heeft zich over dit resultaat volstrekt niet te verwonderen, wanneer men in aanmerking neemt, dat, nu het congres te Parijs zoo ver gevorderd is, dat men reeds zeer spoedig het sluiten van den vrede kan te gemoet zien, het onderzoek naar die zaak veel van zijn belang verloren heeft. Buitendien schrijft men aan het voorstel van sir *Ch. Napier* te veel persoonlijke beweegredenen toe, dan dat het, zelfs wanneer het op een minder ontijdig oogenblik gedaan ware, veel kans zou gehad hebben van aangenomen te worden.

FEUILLETON.

Vervolg van No. 15.

HET BEESTENSPEL IN HET WOUD.

Naar het Hoogduitsch van Friedrich Gerstäcker.

Ziedaar! Kort na drie uur, toen reeds misschien dertig buren uit de gansche county en uit alle hemelstreken vergaderd waren, terwijl er bijna elk kwartier weder nieuwelingen aankwamen, opende zich plotseling het linnen, Monsjee Bertrand, gelijk hem Wilson noemde, kwam er uit, hing een groot biljet aan den ingang zijner tent op en nam een ander mede, dat hij, de mannen beleefd groetende, aan de deur van het hotel met een paar spijkertjes vastmaakte.

Weinige oogenblikken daarna stonden allen, digt op een gedrongen, om het biljet heen, en enkele hunner, die eerst de wonderlijk lange letters oplettend hadden doorgespeld, verkondigden eindelijk aan de laatsten met hurrah, dat de geheele zaak een beestenspel was, als zij het nog niet wisten, en dat Monsjee Bertrand alleen hier naar Francisville was gekomen, om hun dit te laten zien.

"Hurrah voor Bertrand!" juichte de schaar, "een drommels vriendelijke kerel, die Bertrand—Hurrah voor den Franschman!" En de vrolijke schaar wilde juist naar de tent oversteken, toen Wilson's oog, die intusschen het biljet snel had doorgestudeerd, om te zien of hij er ook iets van eten en drinken op vinden kon, op den toegangsprijs viel en bij hen plotseling door eenen luiden kreet van verbazing tegenhield.

"... Zegen' me, jongens!" riep hij, met de linkerhand op eene plaats van het biljet wijzende, waar de onheilvoorspellende woorden stonden, "het moet wat kosten, als men de vallen zien wil!"

"Kosten?" riep de schaar ongeloovig: "*kosten?* Wat moet het dan kosten? Wij tracteren hem natuurlijk op een kwart whiskey met suiker, dat kost den hals niet, komt, naar den overkant, jongens!"

"Houdt op!" riep echter de waard, dien de zaak geen gekscheren was; "hier staat het gedrukt——Elk, die er in wil betaalt een kwartdollar in geld of in geldswaarde. He daar, Monsjee Bertrand, daarover——heb ik geen gelijk?"

"*C'est vrai, Monsieur,*" hernam de kleine man snel en vergenoegd tot hen komende, ten einde de gelegenheid aan te grijpen, om zijn beestenspel aan te bevelen: "Is alles in orde, een kwartdollar entree ——voor zien en bewonderen het beestenspel. Zeer weinig."

"Zoo? En voor zeer weinig moeten wij een kwartdollar betalen?" viel hem een oude achterboschbewoner in de rede, die den vreemdeling intusschen met de onbegrensdste verbazing had aangezien. "Hal mij de die en gene, als dat niet koel is——dat komt hier, bouwt zich eene tent midden in de stad, en in plaats van buurschappelijk en vriendelijk te handelen, verlangt hij een kwartdollar, als men maar even over zijn' drempel komt.—'t Is toch verbazend, wat die vreemden al niet invoeren willen!"

"Maar veel te zien, *Monsieur!*" riep de kleine man daar tusschen, "een monkey, een' tijgerkat, vier kleine monkeys, nog twee andere kleine monkeys, een afrikaansche luipaard, en een lama, een dier van Zuid Amerika, zeer ver, zeer ver, en slechts een kwartdollar——dier vreten veel, zeer veel kwart dollars."

"Vreten kwart dollars!" zeide de oude, wiens oogen en mond hoe langer hoe grooter werden, "heeft een christenmensch ooit zoo iets gehoord? Voert de Franschman zijne beesten kwart dollars?"

Er was een heele tijd toe noodig, eer de kleine man zijne nu digt om hem heen dringende toehoorders de werkelijke bestanddeelen, gelijk ook het besliste karakter zijner verzameling uit een kon doen. Geen van allen wilde echter een kwart dollar, betaalbaar in hertenhuiden of pelterijen, waschbeerenvellen, enz., er aan te koste leggen, eer hij naauwkeurig wist, hoe het er daar binnen uitzag, en daar Monsjee Bertrand, zoo als men hem onverdroten bleef noemen, eene zeer sterke verdenking koesterde, dat er later geene achternabetaling volgen zou, sloeg hij eenen middelweg voor en bood aan, eene deputatie van twee mannen de geheimen van het beestenspel zonder betaling te laten zien, en het dan aan hen over te laten, of zij het daarna de moeite zouden waard keuren, hem het entree te betalen, alsmede van het geziene verslag te doen.

Eenparig werden hierop terstond de oude squatter en de vrederegter van het naaste township gekozen, en de oude verklaarde zich hier ook toe bereid, want bang konden zij hem niet maken; maar als zij geloofden, dat zij hem er toe konden brengen, om *angtree*, of zoo als dat ding heeten mogt, te betalen, dan waren zij de plank ver mis. Hij zou overigens met genoegen zijn kwart dollar in waschbeerenvellen voldoen, als de geschiedenis daar binnen werkelijk de moeite waard was, maar anders niet, het mogt nu eenmaal heeten en smaken zoo als het wilde.

De Franschman voerde nu de deputatie in het binnenste zijner tent, en die mannen bleven ongeveer een half uur daar, zonder dat de daar buiten staanden iets anders, dan het wonderlijke krassen en knorren en huilen der dieren of eens eenen luiden kreet van verbazing van den ouden Smithly, zoo als de oude heette, gehoord hadden. Eindelijk ging het voorhang van een, en het hoofd schuddende en daarbij telkens met de gebalde regterhand in de opene linkerhand slaande, als een beeld van volslagen fabelachtige verbazing, trad de oude, door zijnen verschrikt achter zich zienden begeleider gevolgd, weder in de open lucht.

"Gentlemen," zoo ving hij echter hier weder aan te spreken, zoodra hij maar eerst weder op onzijdig grondgebied was en zag, hoe de anderen om hem heen drongen. "Hier is mijne muts, waarachtig Monsjee, gij hebt ze verdiend; want ik mag wel dit en dat zijn, als dat niet meer waard is dan alle hanengevechten. Een kwart dollar? Tien mijlen ver zou ik er voor loopen om te zien, wat ik daar zoo even gezien heb, en ik loop geene tien mijlen voor een kwartier dollar?"

"Was het dan zoo mooi, Smithly? Wat hebt gij dan gezien? Hoe was het dan? Wat is er dan in? Dus, dan kunnen wij er in gaan?"

Deze en duizend andere vragen overstelpten den ouden. De Franschman, dit zij gezegd, kon zich daarvoor ook geenen beteren man hebben uitgezocht, als juist den ouden; want reeds de verbazing alleen, die hem op het gezigt lag, sprak borg voor de nieuwsgierigheid der achterboschmannen, ofschoon deze dan ook nog maar in het geheel niet konden begrijpen, dat men het een of ander betalen moest, om in een ander huis te gaan en daar rond te kijken; dit was hun geheel tegennatuurlijk.

"Als ik maar wist waar hij ze gevangen had, dat kleine stuk mensch!" riep de oude, "wien dit het merkwaardigste van de gansche zaak was; "had de drommel die vallen! Zij hebben noch klap noch deksel en sluiten als de dit en dat."

"Wel, hebt gij het hem dat dan niet gevraagd, Smithly?" riep een der omstanders.

"Gevraagd? Ja," zeide de oude, "maar het hielp mij niet veel.——... Zegen' me! Wat voor tuig of die kerel daar al niet door elkander rammelde! Ik kon er niet wijs uit worden. En de boschmenschen, die hij monkeys noemt——dat weet de booze wat hij daarmede meent; want wij noemen ze toch maar eenvoudig boschmenschen of wilde menschen——snaterden en schreeuwden er tusschen, en de gevlekte panther huilde, en zoo ook zoo'n oud onnut stuk van een' tijgerkat, dat hij daar onder heeft—de drommel mag dat beest halen! Waarom slaat hij het niet liever dood?——huilde, en schreeuwde——het was compleet om dol te worden."

"En heeft hij waarlijk boschmenschen?" vraagde er een, die reeds op de sprong stond en zich nog maar eens half omdraaide, om de bevestiging van Smithly te hooren.

"Boschmenschen?! herhaalde echter deze, naar hem omziende, "vraagt gij nog, of hij boschmenschen heeft? Een heel nest vol, een' ouden en eene menigte jongen; en die zien er uit——God weet, welk een vreemdeling toen bij ons in het bosch verdwaald is."

De vrager hoorde het slot der rede reeds in het geheel niet meer, maar ijlde spoorslags, door vele anderen gevolgd, naar het hotel terug. Daar had hij zijne verschillende ruilartikelen nedergelegd en wilde geen oogenblik langer verzuimen, om die wonderdingen met eigene oogen te zien.

De Franschman deed ook dezen namiddag zeer goede zaken, daar nu eenmaal de eerste schrik voor het betalen overwonnen was, en de squatters gingen niet een—, maar drie— en viermaal naar het wilde dierengezelschap, zoo als zij het noemden, en hadden dan elkander altijd zoo veel te vertellen, en nieuwaankomenden ook de ongewone heerlijkheden te toonen, dat er waarlijk een gedrang heen en weder was, en Monsieur Bertrand zijne handen vol had om zijn zonderling bureau in orde te houden, waaraan hij de vreemdste voorwerpen—die echter altijd voor hem als handelaar dikwijls weder de dubbelde waarde hadden — inruilde en den vroegeren eigenaren derzelven toegang tot zijn beestenspel verleende.

Dat, waarover zij 't het allerminst eens konden worden was de staart der apen, dien zij, niettegenstaande alle protestatien des Franschmans, in allen gevalle voor boschmenschen verklaarden. De Franschman was slechts zoo dom, dat hij dat niet eenmaal kende, wat hij gevangen had, en zij, de achterboschmannen van Arkansas, moesten toch eigenlijk wel weten, wat een boschman was.

Het blijft altijd eigenaardig, dat zich het gerucht van wilde menschen, dat is wild gewordene, die zich dan in het bosch verspreid hebben en er niet meer uit te krijgen zijn, bestendig en niettegenstaande er zelden of nooit iets dergelijks werkelijk aan den dag komt, in de westelijke wouden staande houdt. Dikwijls, nadat men er in maanden niets van gehoord heeft, breekt het op nieuw uit, en nu eens wil deze, dan weder gene jager het spoor derzelven gevonden hebben, en hunne verblijfplaats op de bergen, in het eene of andere hol of in eenen hollen boom op het spoor zijn. De ijsselijkste geschiedenissen worden daarbij van "vroegere gevangenen" verhaald, hoe zij zich verweerd en alles zij om zich heen gebeten hebben, en hoe Bill's vader of Jim's grootvader in de "nederzetting" bijna zijn leven had ingeboet tegen de ijsselijke kracht van het anders kleine en onbeduidende schepsel, dat hij ten laatste toch altijd, zij mogten doen wat zij wilden, dood moesten schieten en nooit levend konden krijgen.

En dat kleine, schrale ventje van een Franschman had een heel nest vol gevangen —— wie zou dit van dat kleine uitgedroogde kereltje ooit gezegd hebben!....

Slechts, zoo als gezegd is, over den staart konden zij het niet eens worden, en Steward beweerde eindelijk (en bekrachtigde het oordeel een met eenen vloek, maar bood zelfs aan, ook om drie flesschen whiskey met iedereen er om te wedden), dat de boschmenschen van de Fransche familie afstamden, want zij hadden alle zulk een "verbazend lang kruis," dat op die wijze zeer gemakkelijk ontaarden kon.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 22 APRIL 1856.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden: enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van een en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden. Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

☞ Geregistreerde brieven met geld kan men ten onzen risico zenden. Voor het *registreren* moet de afzender 5 cents betalen.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

☞ Uit town *Holland*, Sheboygan county, de plaats van waar wij slechts zeer zelden eenige berigten bekomen, niettegenstaande de digte nabijheid en er verscheidene menschen wonen die ruimschoots bekwaam in het schrijven zijn, (en met welke nalatigheid zij zich zelve meer foppen dan ons, want alle *nieuwstijdingen* worden in dank aangenomen en *gratis* geplaatst,) van die plaats, zeggen wij, hebben wij eindelijk van ter zijde vernomen, dat aldaar de volgende town-beambten voor het loopende jaar gekozen zijn:

Supervisors—David Cook, voorzitter, J. H. Worser, Mathias Schneider.
Town Klerk— A. J. Hillebrands.
Schoolopziener— J. J. van Keulen.
Schatmeester.—A. van der Wal.
Vrederegters— James Bright, J. R. Muller.
Schotters — G. Kolste, Nicholas Kleutsch, Pieter Danne, Jr.
Constabels— H. E. Wood, Clinton Guit, E. Brethouwer.
IJkmeester —R. Kuyvink.

Ook is ons door iemand mondeling medegedeeld, dat voor eenige *weken* de schuur is afgebrand van den aldaar woonachtigen smid *G. Daveloar.* De man heeft bij zijnen gantschen voorraad nog eene koe verloren, welk verlies door eenige edelmoedige menschenvrienden is goed gemaakt. Voor deze loffelijke daad zij hun allen dank toegebragt.

☞ Wij zijn steeds nalatig gebleven eenige melding te maken van het aantal der gedurende de jongste zitting der regtbank genaturaliseerde burgers, inwoners van Sheboygan County, en willen dit verzuim hier goed maken. Hun getal beloopt ruim *een honderd*; van hetwelk het meerendeel Duitschers is. De volgende zijn NEDERLANDERS: H. C. Vrijheid, H. J. Wevers, J. D. Walvoord, Jacob Rinses, Jannis Claerhout, Jan Caljouw, B. J. Wissink, Pieter Zeeveld, Jan Kreunen, A. J. Hillebrands, C. Snoeijenbosch, H. J. Draaijers, Hendrik Harms, A. Zwerink, E. J. Brethouwer, Wm. Obrink, T. A. Brethouwer, John A. Lemmenes, H. J. Leemkuil en A. Brethouwer.

HOLLANDSCHE BOEKEN.—Van alle zijden ontvangen wij brieven, inhoudende, dat onze reizende agent Mr. LABBERTON ten hunnent verwacht wordt en de behoefte aan Hollandsche boeken groot is. De zoodanigen kunnen wij berigten, dat de boeken voor eenige dagen zijn aangekomen en mr. L. zich op dit oogenblik te New York bevindt en aldaar de reeds verkochte boeken sorteert, inpakt en naar de bestemde plaatsen verzendt. Van New York terug komende, brengt hij de nog onverkochte boeken mede en zal zich te Albany, Rochester, Pultneyville, Buffalo, Cleveland enz. enz. eenige dagen ophouden, en op die plaatsen zoowel de verkochte boeken afleveren, als nieuwe bestellingen opnemen. Die eenig boekwerk begeert, neme alsdan de gelegenheid te baat. Binnen eenige weken zal hij Michigan bezoeken.

Bomhoff's Hollandsch-Engelsch Woordenboek, in twee deelen kostende **vier** dollars, alsmede de **Huisvriend** @ **drie** dollars, kan men direct bij den Uitgever dezes bekomen. Van de *Woordenboeken*, (een onmisbaar werk voor hen die in de Engelsche taal nog niet gansch ervaren zijn) zijn slechts weinige exemplaren meer voorhanden.

☞ Wij ontringen met de post van 15 April j. l. twee brieven van ouden datum, namelijk een van den postmeester te Zeeland, Mich., en een van C. v. H. te Eddyville, Iowa, beide gedateerd en gestempeld den 17 Maart. Alzoo hebben deze brieven dien afstand in den onbegrijpelijk korten tijd van *eene maand* afgelegd. Voortreffelijke post! Gij zijt waard dat men u afschaffe, uitroeije en verdelge!

DOODE BRIEVEN — Men gelooft, dat gedurende het loopende jaar, vijf en een vierde millioen doode brieven geopend werden. Sedert den eersten Januarij werden 2434 doode brieven geopend, aan de klerken overgegeven, en aan de schrijvers teruggezonden. De daarin vervatte som gelds bedroeg bijna $17,000 in *goede* en $350 in *kwade* banknoten. Een groot gedeelte daarvan werd aan de eigenaars teruggegeven.

DE HOLLANDER.

"De Hollander" — voorwaar een naam, die weêrklank vindt in de harten van elk een, die in Nederland, dat kleine aan de zee ontwoekerde landje, geboren is, en den grond zijner vaderen lief heeft! Waarlijk die naam is zoo gelukkig gekozen, die naam is zoo geschikt om vaderlandsche gedachten in te boezemen, om aan de pen regels te ontlokken, die overvloeijen van gevoel voor regt en vrijheid:—maar...... wij zullen ons bepalen met hier slechts de schouders op te halen en te zwijgen.

In die "Hollander," waarin met zoo veel ophef gewag wordt gemaakt van SAMUEL HOWE's *verdediging der slavernij*, komt (in het nommer van 9 April) een artikeltje voor van den Correspondent te Grand Rapids, waarin deze eenige aanmerkingen maakt over ons antwoord (zie ons nommer van 11 Maart) op in een vorig nommer van de "Hollander" voorkomende aanranding van ons blad en onzen persoon.

Hij noemt ons antwoord gekrabbel!——Wij moeten bekennen dat dit woord al zeer ongelukkig gekozen is. Wat bedoelt hij daarmede? Zou hij ook met het een of ander jeukend iets zijn aangehaald, en dacht hij soms dat wij zoo menschlievend waren van hem te willen krabbelen? Laat hem dan toch in 's hemels naam zorg dragen, dat hij de gansche kudde niet aansteekt. Of hebben wij hem soms gekrabbeld, zeer gedaan? Wel, dan is het geen wonder, dat de zenuwen des mans, gelijk hij van ons zegt, zijn gaande gemaakt, en hij in drift een artikeltje schreef, dat alle blijken draagt van alles behalve na eene bedaarde overweging geschreven te zijn. Of meent hij ook, dat ons antwoord *gebrabbel* is? Wij twijfelen er geen oogenblik aan, of ieder een, die zijn artikel, dat nog al tamelijk tegenstrijdigheden bevat, met aandacht leest, zal aan hetzelve regt laten wedervaren, en het den titel niet onthouden, waarop het zulk eene onbetwistbare aanspraak heeft.

Wat verder zijne vraag betreft, waarom wij zijne aantijgingen niet wederleggen ens. —Wij zullen die vraag beantwoorden, zoodra de Correspondent van "de Hollander" te Grand Rapids, ridderlijk met open vizier optreedt. Artikels over zaken kan men anoniem schrijven, doch als men personen aanrandt, moet men zich niet achter de schermen houden, maar er zijnen naam onder zetten. Zoo hij dit deed, zouden wij ook kunnen zien of juist bij den man niet het geval is, wat hij ons aanwrijft: "Wiens brood men eet, wiens woord men spreekt."

Ten slotte zegt hij: "de geest der vaderen beziele ieder Nederlander, nu in Amerika!"—Wij stemmen hartelijk met hem in dezen wensch in en raden hem ernstig de lezing der volgende artikelen aan.

WILLIAM H. SEWARD zegt in zijne redevoering over *de gevaren der slavernij uitbreiding*, gehouden te Albany op den 12 October 1855:

"Denk niet dat het vreemd of overdreven is als ik zeg, dat er hier reeds eene aristocratie verrezen is, en dat dezelve de Republiek reeds ondermijnt. Eene aristocratie zou niet in een land kunnen opstaan, waar geene bevoorregte klasse was, en geen bijzondere grondslag, waarop zulk eene klasse zich bij voortduring kon staande houden. In tegendeel, elke staat, hoe republikeinsch zijne constitutie ook zij, zal zeker, vroeger of later, eene aristocratie worden, als dezelve eene bevoorregte klasse heeft, die zich staande houdt op eenen duurzamen bijzonderen grondslag, en als die klasse onophoudelijk sterker en sterker, en de onbevoorregte klassen onophoudelijk zwakker en zwakker worden. Het behoort in het geheel niet tot het ware wezen eener bevoorregte klasse, dat zij berust op leenroerige regten, of op militair opperbevel, of op kerkelijk gezag, of dat hare regten erfelijk zijn, of zelfs dat zij zich door titels en eerambten onderscheidt, zij kan zelfs te verraderlijker en te gevaarlijker zijn, door al deze dingen te missen, omdat zij dan minder zal bloot staan aan de vijandschap van het gemeen.

Eene bevoorregte klasse in dit land bestaat van een vroeg tijdperk af van deszelfs inneming. Slavenhouders maken die klasse uit. Zij hebben eenen bijzonderen grondslag om zich op staande te houden—namelijk, het personele gebied over slaven. Het geweten en een gezond staatsbestuur verbieden alle menschen evenzeer slaven te houden, maar eenige burgers achten dit verbod niet."

EEN GOEDE GEEST. — De Buffalo *Republic* (democ.) berigt in een artikel betrekkelijk de verklaring van de Chicago *Democrat*, waarin deze weigert langer aan de slavernijkar gebonden te zijn, de volgende taal, welke weerklank zal vinden in de harten van duizenden democraten:

"Wij hebben gezegd dat honderden en duizenden van het democratische leger bereid zijn om zijn voorbeeld te volgen, en niemand, die de teekenen des tijds regt verklaart, kan missen tot een verschillend besluit te komen. Mannen, die in het democratische geloof geboren werden zoo als dit verstaan werd door Jefferson, Jackson en van Buren, welke in hunne jeugd gevoed werden met die grondbeginselen, wier uit zich zelve bewezene waarheden hen het hart van elken trouwen vriend der vrijheid aanbevelen, en die grijs zijn geworden in den strijd voor menschelijke regten en vrijheid, zullen niet langer gehechtheid belijden aan eene organisatie, die niet alleen hare uiterste krachten inspant om elk spoor dezer grondbeginselen uit te wisschen, maar de vrijheid overlevert in de handen der slavernij, het gevoel aanrandt, en de zelfachting van elk eerlijk man beleedigt, en door de onbetamelijkheden harer officiele mondstukken, ons algemeene vaderland en de zaak der menschelijke vrijheid tot het voorwerp van bespotting maakt van de dwingelanden der wereld, en belagchelijk voor elken onpartijdigen opmerker van de werkingen der instellingen van zelfbestuur.

ALLES VOOR BUCHANAN!—Aldus roept de Madison *Argus & Democrat* uit, als hij meldt, dat de Democraten van Grand Rapids, in Michigan, besloten hebben *James Buchanan* van Pennsylvania, die aanspraak heeft op de bewondering en het *vertrouwen* van het Amerikaansche volk, als democratischen candidaat voor het Presidentschap te verkiezen.

De Buffalo *Republic* (Dem.) van dezen persoon sprekende, blaast echter uit eenen geheel anderen toon, die aan de Grand Rapids Democraten zeker zeer valsch zal voorkomen. Het heet in dat blad:

"EEN ANDERE DOODE HAAN OP HET MAT.—Mr. *Buchanan*, die zoo verlangend was om de Missouri Compromise linie tot de stille zee uit te strekken en die dien maatregel weinige jaren geleden zulk eenen buitensporigen lof toezwaaide, toen hij naar de stemmen van de slaven-magt dong, is ook zoo lang geweest van de herroeping van dat Compromise en de grondbeginselen der Nebraska bill goed te keuren. Wij dachten dat hij zich zelven groote schande aandeed, toen hij voorstelde om de Missouri linie tot de stille zee uit te strekken, maar in zijne goedkeuring van de herroeping der Missouri beperking heeft hij het hoogste punt bereikt. Niemand in het land was die beperking sterker toegedaan. Derzelver herroeping goed te keuren is het schaamteloosste bod, dat ooit naar het Presidentschap gedaan is. Het zal hem echter niet baten. Hij is een doode haan op het mat."

P.S.—Bovenstaande was reeds gezet, toen wij de volgende regelen ontvingen, waaruit men eenigzins het publieke opinie aangaande bedoelden gelachtigen "Korrespondent" kan opmaken, terwijl de schrijver uit ons antwoord moge oordeelen, hoe weinig het geschrijf van dergelijke heethoofden ons uit ons humeur kan helpen.

GRAND RAPIDS, 16 April 1856.

VRIEND QUINTUS!

Wees zoo goed mij uw geëerd blad te zenden, daar ik nieuwsgierig ben hoe gij het toch wel moet klaar spelen, met den zich als dood brakenden "Korrespondent" van uwen confrater de "Hollander."

Opregtelijk de Uwe,
EEN REPUBLIKEIN.

Wij hopen maar dat de man zich nog lang zal uitsloven, opdat hij nog meer nieuwsgierigen uitlokke om op den *Nieuwsbode* in te teekenen.

Een beeld van Noord-Amerika.

De geldzucht, de grondslag en het doel van het volksleven alhier, begint zelfs de Amerikaansche pers aanstoot te geven, en dat wil bij de ontaarding der Noord-Amerikaansche pers veel zeggen. Wij vinden in een Amerikaansch blad het volgende beeld:

"De wensch naar bezittingen, de zucht naar goud heeft zich van ons gansche volk meester gemaakt. Een onlesschbare dorst naar goud kwelt ons en laat ons al het verhevene en schoone afsterven, wetenschap en kunst staan bedelend voor onze deuren, want al ons denken streeft onwederstaanbaar naar het goud. De vloek van Midas rust op ons. Wij bidden de stof aan, maar niet den geest. Onze vermaken zijn vermaken der zinnelijkheid, en die des geestes, der verbeeldingskracht, des kunstgevoels spreken wij hoon. Wij zijn slaven van den vleeschelijken lust. Wij zijn de ware jongeren der interessen, en de eenige deugd op welke wij ons beroemen kunnen, is *contante betaling*. Maar wie te snel rijk wordt is zelden eerlijk, en als onmatigheid in het genot van zinnelijke vermaken eene ondeugd is, dan is dit onmatigheid in de begeerte naar geld in veel hoogeren graad, en het is nog zeer de vraag, welke dezer beide ondeugden de verderfelijkste is. De eene is eene overwinning der zinnen over het verstand, de andere echter een gevangenschap van den geest, waardoor de schoonere neigingen van edele menschelijkheid gedood worden. De dronkaard kan van den beker geenen afstand doen, hij volgt dien tot de vernietiging, maar de aanbidder van den mammon wijdt zijne hoogere onstoffelijke krachten met bewustzijn en inzigt aan de dienst van datgene, wat hem vernedert en hem de mogelijkheid van onstoffelijk genot ontneemt.

De goede uitslag der nijverheid en een snel rijk worden hebben in ons land deze goudzucht bevorderd en zedebederf, weelde en omkoopbaarheid zijn haar gevolgd.

☞ Onder twee geheel tegenstrijdige gedaanten heeft de slavernijkwestie zich dezer dagen voorgedaan. In het eene geval is een schip verbeurd verklaard (zie ons vorig no. onder New York) en als zoodanig verkocht, dewijl het uitgerust was om vrije menschen tot slaven te maken, en in het andere geval is een schip in beslag genomen (zie dit nommer onder Norfolk) op ververmoeden van slaven tot vrije menschen te maken. Zelfs een Philadelphisch regtsgeleerde zou verlegen staan, als hij zeggen moest hoe beide daden, onder de wetten der Ver. Staten, als misdrijven zouden straf baar wezen.

Republikeinsche volksvergadering.

Wij, de ondergeteekenden, bevelen eene algemeene vergadering aan, te houden te Madison, op den 4 Junij, 1856, om zes afgevaardigden van den Staat Wisconsin in het algemeen, en drie van elk Congres-district in het bijzonder, voor de Republikeinsche Nationale Conventie te kiezen, die op den 17 Junij te Philadelphia zal gehouden worden, tot de benoeming van candidaten voor het Presidentschap en Vice presidentschap, en om de republikeinsche partij van Wisconsin te organiseren. Iedereen wordt uitgenoodigd, om aan deze algemeene vergadering deel te nemen, die grondbeginselen beijdt, welke bij het stichten der republikeinsche partij van Wisconsin in de Madisonsche platform van 13 Julij 1854 werden uitgedrukt, namelijk:

Vrijheid tegenover de slavernij, de politieke hoofdvraag.
Vrijheid in alle Ver. Staten Territoiren.
Geene slavenstaten meer.
De herroeping van de slavenvlugtelingswet.
Gelijke regten voor allen, zonder aanzien van nationaliteit, kleur of godsdienst.

Ondersteuning bij kiezingen uitsluitend van zulke mannen, die zonder terughouding deze grondstellingen belijden, en wier handel en wandel onberispelijk zijn.

Al diegene, die in deze grondstellingen deelen en elke verbinding met de Hunker democraten en Know Nothings versmaden, worden uitgenoodigd, tot deze algemeene conventie te komen, om de hierboven aangetoonde bezigheden te verrigten. Alle republikeinsche redacteuren en in het algemeen alle Republikeinen, die de republikeinsche partij niet door de Know Nothings willen beheerd en vernietigd zien, worden verzocht, zich voor deze conventie te interesseren.

L. F. Frisby, medelid van het Staats central commité.
C. Röser, Red. van de *Free Democrat*, te Manitowoc.
S. M. Booth, Red. van de *Free Democrat*, te Milwaukee.
B. Domschke, Red. van de *Atlas*, ibid.
General J. H. Paine, ib.
Hortensius J. Paine, ib.

☞ Deze oproeping is geschied om eene vergadering, met uitsluiting van alle andere partijen, slechts uit Republikeinen bestaande, te beleggen, terwijl dit, bij die, welke door het Staats Central Commitè is opgeroepen, mede op den 4 Junij te Madison te houden, niet het geval is. —*Red. N.*

CLEMENT'S STOOMBOOTEN.

Deze beurtvaart van stoombooten tusschen Sheboygan en Chicago is weder geregeld aangevangen. De *Cleveland* en de *Traveller* zullen voor het tegenwoordige tusschen deze twee punten varen. De *Huron* zal varen tusschen Milwaukee en Two Rivers, en tusschenliggende havens aandoen. Wij vernemen dat de *Arctic* weldra in dezelfde beurtvaart zal geplaatst worden, als wanneer er eene drie-wekelijksche gemeenschap tusschen Chicago en Green Bay zal bestaan. Eene der booten dezer beurtvaart zal elken morgen ten 12 ure hier aankomen. De terugvarende boot zal des namiddags ten 2 ure vertrekken en den volgenden morgen te Chicago zijn.

Aldus zullen onze *Nieuwsboden*, die met de oostelijke mail verzonden worden, Maandag gedrukt wordende, reeds Woensdag morgen te Chicago zijn, zoodat onze geabonneerden weder op eene meer geregelde verzending kunnen rekenen.

ZONDERLING VERHOOR TE JACKSON, *Mich.*— Doctor *Samuel P. Hart*, werd voor eenige dagen in het Circuit Geregtshof, onder voorzitterschap van regter Johnson verhoord, wegens verkrachting van Miss *Caroline Church*. Hij werd schuldig bevonden en tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Het bleek uit de bewijzen, dat gezegde Miss Church door den aangeklaagde gemagnetiseerd werd voor eene verlamming van den arm. Ongeveer negen maanden daarna verloste zij van een kind. Zij zwoer, dat zij niet wist wiens kind het was;— dat zij nooit, bij haar weten, met eenigen man gemeenschap had gehad; en, dat zij van haren toestand niets heeft geweten dan toen er zich onmiskenbare blijken van opdeden. De ouders van het meisje zwoeren, dat geene jonge lieden haar bezocht hadden, en de aangeklaagde ruimschoots de gelegenheid had, om het misdrijf te begaan. Er werden ook twee heeren binnengebragt, die mede genagnetiseerd hadden, welke getuigden, dat iemand gemagnetiseerd kon worden, *zoo*, dat hij bewusteloos was. Het verhoor duurde twee dagen.

☞ De schrijfster van *Oom Tom's hut*, zal weldra een werk ter perse brengen, waarin de ontaarding van de arme *blanke* bevolking van het zuiden wordt aangetoond. Zij denkt te doen blijken dat "Oom Tom's" jammeren, slechts een gedeelte van de gevolgen der Slavernij zijn, daar zijne blanke broeders hem in dezelve gezelschap houden.

☞ De heer *Townsend*, een Staats-senator van Zuid Carolina, heeft aan de Kansas-associatie te Charlestown $500 verstrekt. Hij biedt aan, als vijftig heeren in den Staat voor $500 inteekenen, er nog even zoo veel bij te doen.

Dit is een voorbeeld voor de noordelijkemannen om te volgen.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

MILWAUKEE, 13 April. Drie jonge knapen van Chicago, Whitney, Bell en Howell, van 16 tot 19 jaar oud, gingen verleden Donderdag jagen, en Bell schoot bij ongeluk Whitney in de zijde, waaraan deze een paar uren daarna overleed. Bell was een zoon van regter Bell, van de kamer van koophandel (Commercial College) van Chicago, en tusschen beide jongelingen bestond eene innige vriendschap. De overlevende is bitter bedroefd.

ALBANY, 5 April. John Fitzgerald, die in den nacht van 29 Aug. 1855 zijnen vader, zijne moeder en zijnen jongeren broeder in town Sterling in koelen bloede, vermoordde, werd heden te Auburn opgehangen. Deze misdadiger, die de grootste onverschilligheid omtrent zijn lot aan den dag legde, was slechts 19 jaar oud.

Zijn vonnis vernam hij zonder de minste gemoedsbeweging, en tot het laatste toe, betoonde hij de hevigste wraakzucht jegens zijnen broeder, omdat deze tegen hem getuigd had, zoodat hij dikwijls verklaarde, met alle genoegen het volgende uur te willen sterven, als hij eerst zijnen broeder Patrick maar om hals kon brengen. Toen zijn advocaat heden tot hem zeide, dat hij toch zijn broeder Patrick vergeven moest, antwoordde hij: "misschien als het touw om mijn hals zit: eer niet."

Naar de geestelijken hoorde hij niet, en spotte dikwijls met hen als zij weg waren, en heden morgen zeide hij, dat van daag niet een dier vervloekte geestelijken in zijne cel zou komen. Zij kwamen echter toch, maar maakten niet den minsten indruk op hem. Gisteren avond legde hij zich te slapen, zeggende tot zijne bewakers, dat hij wel verd...d mogt zijn, als hij opbleef om hen gezelschap te houden," en sliep zeer gerust.

Toen de Sheriff dezen morgen, om de sterkte van de galg, de touwen en katrollen te beproeven, een gewigt van 180 pond aan den strik vastmaakte, en toen hij de wip losliet, het gewigt terstond van den vloer geligt werd en in de lucht hing, riep Fitzgerald, die alles door het sleutelgat had afgekeken, den Sheriff luid toe: "dat ging goed —het werkt allerbest."

Toen zijn verdediger hem vraagde, of hij niet liever voor zijn leven gevangen wilde zitten, dan opgehangen worden, antwoordde hij, dat hij "liever wilde bengelen, dan dertig jaar zitten." Onder de galg zeide hij, dat hij wel hangen wilde, maar niet gemarteld worden; en terstond daarop keek hij naar het touw dat boven hem hing, en zeide: "het is knap hard, jongens!"

Toen het touw om zijnen hals was, vraagde hij zacht aan den Sheriff, of hij hem niet wat chloroform kon geven. Hierop een antwoord ontvangen hebbende rigtte hij zich op, en tot op het oogenblik, dat de Sheriff de wip losliet, en hij in de eeuwigheid werd geslingerd, was er niet de minste beweging in hem te bespeuren.

NEW YORK, 9 April. De diamantendief, George W. Heydon, (zie het vorige nommer van de *Nieuwsbode*) werd gisteren na den middag aan het depot van den New Haven spoorweg gevangen genomen. De policie ontdekte zijn spoor op het bureau der Collins booten, waar hij plaats naar Europa wilde nemen. Hij had daar den raad bekomen, naar Boston te varen, om de van daar afvarende stoomboot waar te nemen. Aan het spoorweg depot werd hij door een' zijner medeklerken erkend, niettegenstaande hij zich door zijne kleeding, eene groene bril, enz. bijna geheel onkenbaar had gemaakt. Om zijnen diefstal uit te kunnen voeren, had hij, gelijk men vermoedt, zijne slaapkamersden door chloroform bedwelmd.

— 10 April. De nieuwe Collins stoomboot *Adriatic*, tot nu toe het grootste vaartuig der wereld, dat verleden Maandag van stapel is geloopen, geeft aan de *Herald* aanleiding, om eenen terugblik op de ontwikkeling des amerikaanschen scheepsbouws en handels te werpen. Wij ontleenen aan gezegd artikel het volgende: Het eerste vaartuig, dat te New York of te Amsterdam, zoo als onze Metropolis toen (voor 200 jaren) heette, gebouwd werd, was het schip *Onrust*. Het was 44½ voet lang, 11½ voet breed en werd door onze voorvaderen voor een reusachtig vaartuig gehouden. Gedurende de twee eeuwen, die sedert verloopen zijn, is uit het onaanzienlijke hollandsche dorp eene groote wereldstad geworden, en op de beide stroomen, die haar omspoelen, verheft zich nu een ontzaggelijk, onoverzienbaar mastbosch, van schepen uit alle deelen der aarde. De eerste stoomschepen, die den oceaan doorkruisten, waren de *Sirius*, die op den 23 April 1838, na eene reis van 18 dagen van Cork hier aankwam, en de *Great Western*, die op denzelfden dag, na eene reis van slechts 15 dagen, van Bristol hier binnen liep. Beide stoombooten werden van de New Yorkers met een ontzaggelijk gejuich begroet, want men had het tot nog toe voor onwaarschijnlijk gehouden, dat stoombooten tot grootere zeereizen konden worden aangewend. Heden bevaren honderden stoombooten den oceaan en de reis van Engeland hierheen wordt nu door een in 10 of 12 dagen gedaan. De *Adriatic*, hoopt men, zal dien weg in 8 of 9 dagen en de mammouth stoomboot *Leviathan*, die thans te Londen wordt gebouwd, zelfs in 6 dagen afleggen.—*N. Y. Abdzg.*

CHICAGO, 8 April. Binnen de 48 uren, welke Zaturdag morgen eindigden, kwamen alhier op den Michigan Zuid Spoorweg acht treinen aan, die een en tachtig wagens en vier duizend en vijftig passagiers medebragten. In denzelfden tijd kwamen er op den Michigan Central Spoorweg zes treinen aan met drie en zestig wagens en vier duizend zes honderd en twee en zestig passagiers,—bijna 9000 passagiers in twee dagen! "Westwaarts en zoo verder."—*Ills. Staztg.*

CHICAGO, 11 April. Een knaap, Eduard Day genaamd, Woensdag morgen met een ligt bootje, alhier om de pier trachtende heen te roeijen, werd met hetzelve door den sterken wind het meer ingedreven. Ziende dat het hem onmogelijk was het land te bereiken, riep hij luid om hulp. Onder de welken op de pier verzamelde menigte werd, zoo als het meestal gaat, veel over reddingsmiddelen gesproken, maar aan de redding niets gedaan. Toen wierp een man, die vastberadener was dan de gansche hoop, snel zijne kleederen uit en sprong in het water, om de boot na te zwemmen. De koude was overigens zoo sterk, dat de moedige man weldra zijn voornemen moest opgeren en veel te doen had om zich zelven uit het gevaar te bevrijden. Eindelijk verschaften zich eenige toeschouwers eene boot, en twee personen voeren er mede af, om de beide menschenlevens, die aan de golven waren prijs gegeven, te redden. Het gelukte hun den half bevroren zwemmer en den van schrik half dooden knaap te bereiken en beiden in de groote boot te trekken. Weldra deed zich echter een ander geval op: zij hadden in haast de roeiriemen vergeten en het scheen bijna onmogelijk bij den sterken wind de kust te bereiken. De bezorgdheid over hen was dan ook zoo groot, dat men eene sleepboot afzond, om de verongelukte schippers te redden, die echter na een uur lang op de golven te hebben rondgedreven, door laveren en veel inspanning, eene mijl van hier, het land reeds bereikt hadden.

De man, die met zoo veel vastberadenheid in het water sprong en zijn leven op het spel zette, om den knaap te redden, heet Robert Hartnell. Het moet niet voor de eerste maal zijn, dat hij zulk eenen moed en zoo veel menschlievendheid bewezen heeft en zijne zelfopoffering verdient eervolle erkentenis."

BOSTON, 12 April. Het marktgebouw, dat na Fanneil Hall het grootste gebouw te Boston is, werd heden namiddag door brand vernield. J. W. Garrisson, de hoofdeigenaar van hetzelve, lijdt een verlies van ongeveer $70,000. Slechts de halve som was tegen brandschade verzekerd. Door de instortende muren werden ook de aangrenzende gebouwen beschadigd.

HORICON, Wis, 11 April. Maandag middag had hier een droevig ongeluk plaats. Een jongman, Rich genaamd, schoot naar eene eend in de rivier met eene buks, en de kogel op het water afstuitende, trof eenen man aan den overkant nabij het hart, eenen bijna oogenblikkelijken dood veroorzakende. De gedoode laat vrouw en kinderen achter.

BUFFALO, 1 April. Onlangs kwam een policiebeambte alhier in eenen winkel in de Main straat, en gaf daar eenen hem bekenden klerk een paar handboeijen te bewaren, met welke hij niet gaarne bezwaard wilde zijn, en zeide dat hij dezelve wel af zou halen, als hij ze noodig had. Nu worden deze handboeijen door middel van eene veêr gesloten, en kunnen slechts met eenen eigengemaakten sleutel geopend worden, die voor elk paar afzonderlijk vervaardigd wordt.

Op den avond van dien dag geraakten die *handboeijen* in de handen van eenen bediende, die gaarne eene proef met dezelve nemen of zien wilde, hoe hem dit zeldzame sieraad wel staan zoude. In de veronderstelling, dat het even zoo gemakkelijk zou gaan, ze te openen als te sluiten, deed hij ze om zijne polsen, en drukte de veêrsloten toe. Tot zijne ontzetting bevond hij echter weldra, dat het hem onmogelijk was de *armbanden der boosdoeners* weder te openen. Hij nam zijne toevlugt tot alle middelen, maar niet een baatte hem. Hij ijlde naar het policiebureau: dit was gesloten. Hij wist niet waar de eigenaar der handboeijen woonde, liep naar alle policiebeambten, die hij kende; maar geen hunner sleutels paste er op. Eindelijk ondekte hij waar de woning des eigenaars der boeijen was; hij ijlde er heen, maar——vond hem niet te huis. Wat zou hij nu aanvangen? De volgende dag was een Zondag: hij waagde het natuurlijk niet met die ongelukkige dingen aan in de kerk te gaan. Hij nam dus eindelijk het moedige besluit om zich op te sluiten en in de eenzaamheid te wachten, tot dat de eigenaar zou opdagen, om de noodlottige ketensloten te openen. Dit geschiedde tot zijne vreugde *reeds* maandag morgen.

LOUISVILLE, 4 April. Verleden Zaturdag een zoon van David Huckelberry, Craig Township, Switzerland County, Indiana, een veld overgaande, waar een ondeugend paard was opgesloten, werd hij door het dier aangevallen, dat hem met zijne tanden verscheurde, en met zijne voeten vertrapte, tot het leven was uitgebluscht. De moeder van den knaap zag het, en was zoo ontsteld dat zij in zwijm viel, en werd naar huis gedragen in eenen hulpeloozen toestand, waarin zij bleef tot dat de dood haar in weinige uren verloste. De knaap werd ontzet, maar niet voor dat hij hopeloos getroffen was door de takelijke hevige kneuzingen, die hij ontvangen had.

NORFOLK, 7 April. De stoomboot Roanoke stiet gisteren voor den mond der Delaware tegen den schoener Sidney van Philadelphia, waardoor deze zoo beschadigd werd, dat hij zonk. Een man verdronk.

— De schoener Maryland van New York werd gisteren te Hampton Roads in beslag genomen en met officieren en manschap alhier gebragt. De kapitein had geweigerd, zijn schip volgens eene onlangs gepasseerde wet, naar slaven te laten doorzoeken. Men had gedacht, dat er zich voortvlugtige slaven in bevonden, en hem daarom eenen oorlogskotter nagezonden. Kapitein en manschap zijn in arrest. De gisting is ontzaggelijk.

— 12 April. De schoener Maryland is ontslagen, nadat kapt. Spight de boete van $500 betaald had voor zijne weigering, om zich aan eene doorzoeking te onderwerpen.

De zaak scheen ook veel te waarschijnlijk, dan dat een der andere mannen zou hebben durven wagen, de weddingschap aan te nemen.

Daarbij moge een gerucht zoo ongeloofelijk en zot schijnen als het wil, iets waars is er toch gewoonlijk aan, en zoo zijn er ook nu en dan wilde menschen, niet alleen in Arkansas, maar ook in andere landen, in groote wildernissen geweest. Eene merkwaardige daadzaak is het namelijk, dat menschen, als zij eenen tijd lang in het bosch zijn verdwaald geweest, van angst en gemoedsbeweging volkomen het verstand verliezen en eindelijk, als zij van anderen gevonden worden, in plaats van zich over hunne redding te verheugen, met wilden haast in het eerste het beste kreupelhout springen en den mensch gelijk hunnen grimmigsten vijand zoeken te ontgaan. Zoo wil ik hier slechts een voorbeeld van eenen ouden achterboschman, iemand, die zijn geheele leven in het bosch had doorgebragt, verhalen.

Zijn naam, die overigens niets ter zake doet, heb ik vergeten; maar hij woonde in het westelijk gedeelte van Tennessee, niet ver van daar, waar nu het stadje Randolph ligt, en had eene kleine landhoeve aan den voet der heuvels, die in het Mississippidal afloopen. De man verdwaalde eens, bij eene betrokken lucht, op de jagt, in de ontzaggelijke moerassen dier landstreek, en in plaats van zich in zulk een geval, zoo als dat bij jagers het gebruik is, neder te leggen en rustig uit te slapen, om naderhand de goede rigting weder met volkomene bedaardheid en bezonnenheid te zoeken, liet hij zich door den eersten angst voortslepen en begon te loopen en te hitsen. Daardoor in nog grooter opgewondenheid gerakende, verloor hij volkomen alle bezinning. Hij had eene groote uitgestrektheid moerasland, dag en nacht voortrennende, doorgeдwaald, en hij geraakte eindelijk in de dolle doch vaste verbeelding, dat hij op de eene of andere wijze over den eene mijl breeden, van tien tot dertig voet diepen Mississippi was geraakt en nu weder naar de andere zijde moest, om zijne woonplaats te bereiken. Hij was intusschen te huis vermist, en zijne vrienden gingen op weg om hem te zoeken, en vonden hem ook eindelijk, door het onophoudelijke slingeren van zijn spoor bijna tot vertwijfeling gebragt, aan den oever van den Mississippi, waar hij werkelijk bezig was met een vlot te bouwen, om naar de ongebaande wildernissen der daar tegenoverliggende Arkansas-moerassen over te steken. In het begin wisten zij ook in het geheel niet, wat hij doen wilde; toen hij hen echter hoorde komen, sprong hij in de rietbroek, en zij moesten hem wel degelijk vangen, en met geweld naar zijn huis brengen. Daar aangekomen zijnde, kende hij zelfs zijne eigene woonplaats niet meer en keek wild rond, als of hij op nieuwe vlugt bedacht was; eerst langzamerhand scheen zich zijn verstand weder zoo wat te herstellen, dat hij zich het voorgevallene herinnerde en in welk eenen vreeselijken toestand hij geleefd had.

Zulke verdwaalden alzoo zijn het, die nu en dan volslagen wild geworden, door de jagers vervolgd en zelfs menigmaal tot zelfverdediging gedood werden, en hoe zelden dit geval ook voorkomen mogt, scheen toch hier, in die wonderbare beesten, het bestaan van zulke schepselen, zoo als men zich dezelven altijd gedacht had, bewezen te zijn.—

In het begin ging de zaak des Franschmans alzoo, gelijk reeds gezegd is, brilliant, en de *gevlekte panther*, zooals zij den luipaard noemden, de Franschman mogt er tegen inbrengen wat hij wilde, boeide insgelijks hunne belangstelling aanmerkelijk. Het bleef echter niet alleen bij het *zien*, want de luidjes spraken daarbij ook tamelijk de whiskey aan, en eenige begonnen in wilde baldadigheid reeds allerlei kunsten met de dieren uit te halen, den panther en den luipaard te plagen en de apenkooijen te schudden, zoodat de arme schepsels van angst tegen de traliën opsprongen, en dan, juist door hun tanden knarsen en hun kluchtige gebaarden van vrees, de ruwe schaar tot woeste, onstuimige toejuichingen en een schaterend gelach aanzetten.

Mr. Bertrand geloofde eindelijk, dat het tijd werd om zijne voorstellingen te sluiten, en wel des te meer, daar het al moeijelijker en moeijelijker werd, de hier en daar reeds aangeschotene knapen, van welke nog maar eenige de orde bewaarden, tot betalen te krijgen, en hij liever de verwachting voor morgen ook een weinig wilde gespannen houden, dan dat hij de lieden zich heden moede liet zien. Toen zich derhalve de grootste zwerm eens had verwijderd, verzocht hij de anderen er uit te gaan, daar hij voor den avond zijne tent sluiten wilde, en was, als deze goedhartig aan zijnen wensch voldeden, weldra bezig, om het linnen van voren toe te binden en daardoor, gelijk hij geloofde, elke verdere gemeenschap met de buitenwereld voor dezen avond af te snijden. Daarin zou hij zich echter vergist hebben.

"Hu—pih!" schreeuwde en gilde een nieuwe troep jonge lieden, die juist op hunne schuimende dieren de nederzetting binnengaloppeerden en reeds aan het laatste huis het berigt van de wonderbare te Francisville ten toon gestelde dieren gehoord hadden.——Hu—pih! jongens ——waar is de bende beesten?——Heruit er mede: hier komt gezelschap, dat ze wenscht te zien!"

"De stoomboot is juist afgevaren, gentlemen," lachte een der zoo even weggezondenen, "juist een postdag te laat——vuurwerk kan niet nog eens worden afgestoken."

"Hallo Mills!——Wie is er dood?——Wat is er afgebrand?" riep hem een der nieuwaangekomenen te gemoet.

"De kraam is toegesloten, gentlemen," ging de eerste lagchend voort, zich met de teleurgestelde verwachting der te laat gekomenen vermakende en onuitputtelijk in nieuwe gelijkenissen zijnde——"de kraam is toegesloten en de sleutel is over boord gevallen."

"Bekommer u niet om den sleutel, Bob!" riep echter de aldus aangesprokene, van het paard springende en het aan den kleinen neger overlatende; "de sleutel mag naar den drommel loopen, als de deur er nog maar is:—deze jongen zal er toch wel inkomen, en gij, lummel, kijk naar mijn paard, wrijf het af en geef het over een half uur wat hooi en niet wat mais, of ik hang u aan de ooren op."

"Gekscheren ter zijde, Ned!" riep echter de andere spottend, "de voorstelling is voorbij, de ladies en gentlemen zijn alle naar huis gegaan en de lichten uitgeblazen——de pret is zuiver uit."

"Hurrah, Boys! Wie gaat er mede?" schreeuwde de eerste weder, "ik mag wel ik weet niet wat zijn, als ik naar bed ga, eer ik de beesten gezien heb——dat mogt de drommel! Wij klimmen over de schutting en laten ze ons zelve zien."

Er was geene groote overredingskracht toe noodig, om den bovendien reeds aangeschoten, moedwilligen, nieuwsgierigen hoop te bewegen mede te gaan: in gesloten gelederen, waarbij zich nog eene menigte der overigen weder aansloten, trokken zij naar de tent des Franschmans, die hen daar met zijne gewone onverstoorbare welleventheid te gemoet trad, en verlangden toegang.

"*Pardon messieurs!*" luidde echter het antwoord, "niet meer van avond——monkey zeer vermoeid——zoo veel van daag gezien."

"Monkey mag naar den drommel loopen!" riep de aanvoerder der schaar, "uwe boschmenschen willen wij zien, ouwetje; en doe nu die lappen daar van voren maar van elkander, anders loopen wij het linnen nog aan flarden."

"Geen entree meer, messieurs!" riep de Franschman daarentegen, zich hun in den weg plaatsende, "geen entree—ik moet halen *justice of peace*, als gij gebruikt geweld; ik ben hier in mijn huis."

"Loop naar de maan met uw huis!" riep echter de eerste, een ruwe, woeste knaap, en den Franschman ter zijde werpende, dat hij tegen een' der anderen aanvloog, rukte hij zijn jagtmes uit de schede en sneed met eenen slag de banden door, die hem den ingang versperden. Met eenen sprong was hij toen, met het open mes in de hand, binnen, en de gansche zwerm drong hem natuurlijk, niettegenstaande de hevige en hartstogtelijke klagten van den hier in allen gevalle in zijne regten gekrenkten vreemdeling, achterna.

Ofschoon nu ook de betergezinden zeer goed inzagen, dat zij, in den tegenwoordigen staat der dingen, het eenmaal geschiede niet veranderen of de wilde, overmoedige gasten niet tot toegeven brengen konden, wilden zij toch ook niet, dat de vreemdeling hier op hunnen grond en bodem onregtvaardig behandeld werd, en verlangden nu, dat de indringers ook in allen gevalle entree-geld betalen zouden. De Franschman wilde in het begin volstrekt niets aannemen en stond er op, zijn huisregt te kunnen gebruiken; daar hij echter bevond, dat hij niet in staat was, om dit door te zetten, liet hij zich het entree welgevallen, onder beding dat het maar een enkel half uur duren zou, waarin het in allen gevalle ook donker zou worden, en daar eenige der nieuw aangekomenen werkelijk zilvergeld bij zich hadden, om in de eene of andere regtszaak den advocaat te betalen, en geenszins in eenen toestand waren, om dat gierig achter te houden, zoo was Monsieur Bertrand weldra volkomen tevreden gesteld, en begon nu den omstanders, gelijk hij reeds vijftigmaal dezen dag had gedaan, zijne dieren uit te leggen.

Gelijk de vroegere toeschouwers hadden echter de tegenwoordige ook slechts zin in den chimpanse; ja, zelfs den gevlekten panther verwaardigden zij naauwelijks met eenen blik, en eerst toen een hunner beweerde, dat dezelve geverwd was, wilde zich een ander daarvan overtuigen, maakte zijne vingers nat en streek den luipaard, zijn arm door de traliën stekende, langs de huid. Dit zou hem echter bijna kwalijk bekomen zijn, want het dier keerde zich bliksemsnel om en scheurde den doodelijk verschrikten niet alleen de mouw, maar ook den arm open, daardoor zijn ernstig verzoek te kennen gevende, om van het onderzoek zijner lijfskleur voor eens en voor altijd verschoond te blijven.

"En hij is toch geverwd!" riep de gewonde, zich den arm vasthoudende en trotsch, maar toch op eenen behoorlijken afstand, naar het beest ziende—"en als ik hem maar hier buiten had, zou ik het hem met de vuisten op zijn gezigt bewijzen.

"Gentlemen!" schreeuwde echter Ned boven het lagchen en tieren, dat van minuut tot minuut scheen toe te nemen, uit, "gentlemen, dat is waarlijk een echt boschmensch; want boven aan de Whiteriver heb ik er zelf eens een' ontmoet, die er juist zoo uitzag. Gij hebt er geen idée van, welk eene sterkte zulk een schijnbaar klein schepsel heeft."

"En ik kan den gevlekten panther daar ranselen en den luizigen boschman op den koop toe!" schreeuwde nu de gewonde, die zich intusschen zijnen zakdoek om den arm had gebonden, in trotserendea dronken moed—"de drommel haal me, als ik het niet doe. Laat er hem maar uit, dat wij man tegen man staan, dat schurftige beest!"

"Gij den boschman ranselen!" schreeuwde Ned, die reeds onderweg verteld had, hoe hem eens een boschmensch gehavend had, en die het dus nu eenigermate voor eene tegen hem zelven gerigte beleediging hield—"hij neemt u op en werpt u over de schutting, dat ze u in eene heele week niet weder vinden kunnen, al liepen ze ook met brillen naar u zoeken!—Gij en de boschman?——hij zou het u laten zien."

"Ned!" riep echter nu de gesarde, wien het beneden zijne waarde scheen zich met *een* beest alleen in te laten, "als ik den boschman en den gevlekten panther niet te zamen afransel, dan wil ik mijn leven lang geene buks meer op den schouder dragen!——Boe!——tien kwart whiskey verwed ik er onder, dat die ellendige, kreupele uil van een boschman daar de tijgerkat niet eens aan kan."

"Hurrah!" Tien kwart whiskey! Dat is eerst eene weddingschap, Ned!" tierde de schaar.

(*Wordt vervolgd.*)

KOLONEL FREMONT.

Van kolonel FREMONT, die in vele der noordelijke bladen herhaaldelijk als kandidaat der republikeinsche partij voor de aanstaande presidentskiezing wordt gedoodverwd, is een brief aan den heer ROBINSON, provisioneel gouverneur van Kansas, in de Boston *Atlas* verschenen, in welken hij zich met vuur voor de zaak der vrijstaatspartij verklaart en aan dezelve zijne ondersteuning toezegt. De brief is rondborstig en mannelijk, gelijk de man, die denzelven geschreven heeft. De dappere kolonel maakte er Gouv. ROBINSON opmerkzaam op, dat de omstandigheden, onder welke hij California tot eenen vrijstaat hielp maken, in eenige opzigten gelijk waren aan die, waarin Kansas nu verkeert.

Kolonel FREMONT is een behuwd zoon van kol. BENTON en een der rijkste mannen in de wereld, nadat zijn regt op de landstreek Mariposo, door de onderteekening van president PIERCE bekrachtigd is. Dit land ligt ongeveer 250 mijlen ten oosten van St. Francisco en maakt ongeveer 70 vierkante mijlen uit, welke voor de helft aan de Californische bankiers PALMER, COBB & Co., als schadevergoeding voor geldvoorschotten in het langdurige proces, en voor de helft aan kol. FREMONT alleen behooren. De laatste kocht het land in 1846 voor $3000 en werd wegens de vermeende onzinnige speculatie zeer uitgelagchen. Tot op heden is er reeds voor meer dan 35 millioen dollars goud uit getrokken en deszelfs hulpbronnen moeten onuitputtelijk zijn.

Toen de toenmalige luitenant FREMONT BENTON's dochter tegen den wil des vaders huwde, was de laatste zoo boos als een spinnekop; doch tegenwoordig heeft hij tegen den rijken en aanzienlijken behuwd zoon niets meer in te brengen.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Staatstentoonstelling van landbouw van Wisconsin zal te Milwaukee gehouden worden op den 8, 9, en 10 October, e. k.—Hiram Wood te Batavia, N. Y. heeft eene koe, die deze lente acht jaar oud is en reeds dertien kalvers heeft voortgebragt. In 1854 had zij er twee in eens, verleden jaar vier, en deze lente drie, alle volwassen en goed gevormd.—Men zegt dat Julia Dean Hayne geheel hare stem heeft verloren, door boven hare magt te gaan.—Zekere Donelly is te Janesville, Wis. beboet voor $25 en de kosten, omdat hij bij de laatste stemming onwettig gestemd heeft, en een ander, Quinn genaamd, moest eenen borgtogt stellen van $300, voor dezelfde overtreding.—Bij Hennepin, Ills. heeft William Green in de rivier Illinois eenen steur gevangen van zeven en zeventig en een half pond.—Te Philadelphia is het Artesianhuis afgebrand en het verlies bedroeg ongeveer $236.000, waarvan $93,000 verzekerd is.—Cleveland heeft $400.000 aan zijne waterwerken te koste gelegd, en zal er nog $100,000 bij moeten leenen, om deze hoog noodige verbetering te voltooijen.—De stoomboot *Atlantic* is den 11 dezer van New York vertrokken met 100 passagiers.—De Kenosha *Telegraph* zegt dat aldaar de appel-, peren- en kersen- boomen geene teekens van beschadigdheid toonen.

ONZE NEDERLANDSCHE CORRESPONDENTIE. NO. 7.

ROTTERDAM, 16 Maart 1856.

(Vervolg.)

Het jongste nieuws uit Oost Indie, zullen wij onze lezers spoedig in korte vormen mededeelen, doch hoewel het niet door bijzondere belangrijkheid uitmunt, mogen wij nu reeds niet verzwijgen, dat het vaderland weder een braaf zeeofficier heeft verloren, door het afsterven ten gevolge eener hevige ziekte, van den luit. ter zee 1ste klasse Hansen, die zich nog zoo kort geleden met roem heeft gekweten van de tuchtiging van een vreemd opperhoofd en van de hoogst moeijelijke en gevaarlijke opsporing en uitroeijing der zeeroovers in straat Molo, door hem als kommandant van het stoomschip *Celebes* verrigt. Hij overleed te Soerabaja.

Men herinnert zich dat toen de geallieerden over de Alma getrokken waren, het berigt van een zoogenaamden Tartaar, dat Sebastopol gevallen was, door den telegraaf werd verspreid en schier de geheele wereld mystificeerde. Iets dergelijks had den 3den Maart plaats. De Independance Belge en de Morning Post deelden stellige depêches mede, "dat in de conferentie te Parijs de vredespreliminairen geteekend waren." De fondsen ter beurse stegen 3 pCt en hooger. Men wist echter, dat eerstgemeld blad, naar het algemeen en niet voldoende wedersproken gerucht wil, sedert in handen van speculanten is overgegaan; men begon dus spoedig en teregt te wantrouwen, want er was geen woord van waar. Het geheim der conferentie wordt beter bewaard dan men aanvankelijk dacht. Er heerscht echter onderling veel welwillendheid en men rekent vast op het tot stand komen des vredes; en mogt dat voor den 31 dezer het geval niet zijn, dan zal het geene moeite kosten om de wapenstilstand te verlengen. Intusschen wordt reeds de 30ste genoemd als de dag waarop de vrede zal aangekondigd worden; misschien is dat nog wel wat voorbarig, minder onwaarschijnlijk komt het voor, dat voor die afkondiging de bevalling van de Keizerin zou worden afgewacht. Pruissen is namens Frankrijk uitgenoodigd om de laatste conferentien bij te wonen, en, in het belang van Europa het traktaat mede te onderteekenen. De telegraaf berigt, dat de Pruissische regering hiertoe niet ongenegen was bevonden.—In het oogvallend schijnt de toenadering tusschen de Fransche en Russische hoven; men weet, dat in 1815 het geslacht van de Bonaparte's van de lijst der erkende in Europa regerende dynastien is geschrapt en dat Rusland tot dusver heeft geweigerd, L. Napoleon en zijne dynastie, als zoodanig te erkennen, hebbende het russische hof, de tegenwoordige Keizer der Franschen slechts erkend als feitelijk bestaande. Mag men nu de geruchten gelooven, dan hebben twee adjudanten van Keizer Alexander, die bereids St. Petersburg werkelijk verlaten hebben, in last, om aan Keizer Napoleon III de erkenning zijner dynastie over te brengen. Deze laatste zou alzoo bij den oorlog een voor hun zeer gewigtig resultaat verkregen hebben. Maar nog meer. Op een der feesten te Parijs moet graaf Orloff gezegd hebben, dat het grootste leed zijns levens daarin bestond, dat wijlen zijn meester Keizer Nicolaas, Keizer Napoleon niet persoonlijk heeft gekend, want dat het dan nooit tot een oorlog zou gekomen zijn.—Aan den anderen kant meent men op te merken, dat de Engelsche gevolmagtigden te Parijs, de baan schoon vegen, voor eene nadere alliantie met Oostenrijk, voor het geval die met Frankrijk eens te veel mogt verzwakken.

Het bevestigt zich dat Omer-pacha om de portefeuille van Oorlog gevraagd heeft, en al hetgeen daarmede in verband staat. Ook zou Selim-pacha tot verantwoording geroepen worden, wegens zijn gedrag ten opzigte van de vesting Kars, die hij, naar beweerd wordt, behoorlijk en in tijds had kunnen provianderen.

De soldaten in de Krim hebben, om de verveling te verdrijven, schouwburgen opgerigt. Dit is het geval bij de Russen zoowel als bij de geallieerden. Nu zegt men gaan de eersten bij de laatsten en omgekeerd, bij elkander in den schouwburg.

Te Berlijn heeft een duel veel sensatie verwekt, en houdt de algemeene aandacht nog bezig, tusschen de HH. von Rochow, lid der eerste kamer, en den heer Hinkeldey, directeur generaal van politie enz. en waarbij laatstgenoemde het leven verloor. De heer Hinkeldey was een man die overal in hoog aanzien stond, en om zijn onafhankelijk karakter overal geëerbiedigd was. De adel echter haatte hem, omdat hij steeds zonder aanzien des persoons handelde. Zoo werd de adel steeds onbeleefder tegen hem, omdat hij in Julij 1855 een vereeniging der jockey-club in het *Hotel du Nord* had ontbonden, vermits daar zoo hoog gespeeld werd en vele jongelieden van den aanzienlijken stand, zich zelven of hunne familien rampzalig maakten. De verwijtingen die men hem daarover deed, had hij al eens beantwoord met te kennen te geven, dat hij op hooger gezag had gehandeld. Toen wilde men, dat hij dat officieel zoude erkennen en dat weigerde hij; daarna noemde men hem hoonend een leugenaar en rankte al meer tegen hem verbitterd. Eindelijk was er een carousel en opzettelijk passeerde men den heer Hinkeldey. Deze echter had als directeur generaal van politie overal toegang. Hij kleedde zich dus in uniform en vertoonde zich in de zaal waar het carousel plaats had. De heer von Rochow was commissaris van orde en voegde de heer H. toe, "wij behoeven hier geen politie beambte." Er ontspon zich toen tusschen hen een gesprek, dat het duël ten gevolge had. Het eerste schot van Hinckeldey weigerde, toen hij een tweede pistool genomen had, naderden partijen elkander tot op twaalf passen en schoten te gelijk. De kogel trof H. in de regterborst en drong tot de linker door: na weinige seconden was hij een lijk. Toen hij begraven werd, woonde de koning de plegtigheid aan het huis van den overledene bij. De Koning wil volstrekt dat het regt zijn loop hebbe. H. was niet rijk en laat eene weduwe met verscheidene kinderen achter.

Er is uit de opbrengst der Loterij voor Banda en Ternate voorloopig reeds ƒ12000 gestort, zoodat de opbrengst in het geheel nu ruim ƒ18000 bedraagt.—Ds. Heldring zal een gesticht oprigten voor verwaarloosde meisjes, even als er bestaan voor dito knapen. Hij heeft daarvoor reeds land aangekocht te Indoornik bij Valburgh en zal daarop een gebouw doen planten. 14 meisjes zullen het voorloopig betrekken en deze worden totdat het gereed is, verpleegd in het bekende Asyl Steenbeek. Het gesticht zal den naam dragen van Talitha Kumi.

Naauwelijks was de vrees voor inundatie van den Wilhelmina polder in Zuid Beveland geweken, of er is op den 10den dezer een nieuwe val in den zeedijk van de Goessche Sas ontstaan, en wel westelijk van de eerste en over eene lengte van ongeveer 250 ellen. Het hulplicht, dat ten dienste der scheepvaart voorloopig was opgerigt, is weder verzonken. Nadere berigten omtrent deze nieuwe ramp ontbreken nog. Intusschen is men niet zonder zorg voor ernstige schade. —Dezer dagen is er een hoogst belangrijk openbaar werk tot stand gebragt. Men heeft namelijk het kanaal van St. Andries gestopt met een zinkstuk van ruim 9000 vierkante ellen. Dat kanaal vormde eene onnatuurlijke vereeniging tusschen de Maas en de Waal, tot groot nadeel der beneden rivieren. Nu zijn die beide rivieren in hunne natuurlijke bedding teruggedrongen en de grondslag gelegd tot verbetering der Beneden Maas en Beneden Waal. Het kanaal St. Andries is dus van de kaart geschrapt.

De Koning heeft de raadsheeren in den Hoogen Raad, mrs. G. van IJsselsteijn en J. Crans, benoemd tot ridders der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Wij herinneren onze lezers een berigt betreffende een moord onder de gemeente Serenaar (Limburg) gepleegd, en dat na de ontdekking daarvan, het vermoeden was ontstaan, dat ook de vroeger overledene moeder der vermoordde, niet den natuurlijken dood was gestorven. Het deswege ingestelde scheikundige onderzoek heeft onwraakbare bewijzen geleverd, dat ook die vrouw door rottenkruid was om het leven gebragt.

Met Junij aanstaande viert de Utrechtsche hoogeschool haar 220 jarig bestaan; daarbij komt nog iets bijzonders; in 1831 kwamen vijf professoren tot one over en verkregen allen eene leerstoel aan deze academie; het zijn de HH. Holtius en Visscher (uit Leuven) van Rees en Ackersdijk (uit Luik) en Bergsma (uit Gent.) Deze vieren derhalve allen tegelijk hun 25 jarig jubilé! Er bestaat echter reeds langer dan een jaar eene verdeeldheid tusschen de Utrechtsche studenten, ten gevolge waarvan zij in twee deelen gescheiden zijn; de eene helft bemoeit zich niet met de andere en onderhoudt met elkander geene vriendschapsbetrekkingen. Als er nu niet bij tijds middelen gevonden worden om de kwestie bij te leggen (die naar wij meenen uit het groenloopen is ontstaan) dan zal men het vreemde verschijnsel aanschouwen, dat het lustrum dubbel wordt gevierd, want de eene helft organiseert eene maskerade ten onderwerp hebbende *Willem de Zwijger en zijn tijd*, terwijl de andere helft een geheel ander subject gekozen heeft.

In Nederland

Getrouwd:

27 Feb. te Zierikzee, J. Vallijs en J. de Bruine.

4 Maart, te O. Pekela, D. T. Potjewijd, en J. M. Heeres.

7 " te Nieuwerkerk, P. van Westen en S. Smallegange.

13 " te N. Pekela, J. Sikkema en M. C. M. Feisser.

" " te Soeck, S. van Driessen van Groningen, en K. van Driessen.

14 " te Ommelanderwijk, G. H. Lunenborg en J. H. Panjer.

" " te Utrecht, W. van Stockum en M. M. J. Michel, van Groningen.

17 " te Groningen, G. W. van der Heotkamp, en F. Wilkens.

Overleden:

2 Maart, te Uithuizen, H. O. C. Dronrijp Uges, leeraar bij de Doopsg. gem. aldaar, oud 39 jaren.

3 " te Groningen, berigt ontvangen van het overlijden van A. van der Ree, 2e luitenant te Soerabaya oud 31 jaren.

" " te Ruischerbrug, Roelf Harkes Bakker, oud 48 jaren.

4 " te Zierikzee, Wed. A. Hage, oud 78 jaren.

5 " " J. Corbeel, oud 73 jaren.

6 " " Groningen, J. Tobinga.

7 " " " Agathus Johannes, zoon van Johannes Koens.

" " " Stedum, A. W. Buning, pred. bij de Herv. gemeente aldaar.

8 " " Zierikzee, L. Serici, oud 51 jaar, vrouw van J. Letzer.

9 " " " L. C. Vermunt, oud 53 jaren.

" " " " A. van Farowe, ongeh. docht.

10 " " Gron. de vrouw van J. Poort, oud 28 j.

11 " " W. Verschuir, Med et Chir. doct.

" " " Uithuizermeden, Luurt Tammes Huizinga, oud 73 jaren.

12 " " Gron. Trijntje, dochter van T. Wijnstok

14 " " " E. G. Bosse, mrs. meest. oud 46 j

" " " Nieuwzijl, de vrouw van J. J. Emmelkamp.

" " " Zuidbroek, vr. v. B. C. Becnde, oud 65 j.

" " " " Siebentje Sierts, dochter van L. E. Bieberigher, oud 26 jaren.

" " " Hoogezand, de vrouw van Dr. J. Visscher, Gz., oud 69½ jaren.

16 " " Gron. de wed. R. S. Slothouwer.

" " " Veendam, Harm Everts Steenhuisen.

Te Goes: Jan Hibels, oud 60 jaren. Elisabeth v. de Weert, oud 37 jaren, huisvrouw van Hend. Schriver.

Neeltje Klemkerk, oud 27 jaren, huisvrouw van Benjamin Marinus den Boer. Antonius de Witte, oud 77 jaren. Willem Bosse, oud 54 jaren. Janna Jacoba Wolhuisen, oud 66 jaren, wed. van Jan Loonje. Jacomina Servaas, oud 69 jaren, huisvr. van A. Panuij.

CORRESPONDENTIE.

Wij hebben eenen brief ontvangen van den heer VAN ALTENA, in *Town Holland*, waarin Z.Ed. ons meldt, dat zijn verslag van de jongste kiezing, voorkomende in ons blad van den 8 dezer, niet tot opneming in genoemd blad bestemd was, en waarin Z. Ed. tevens onze landgenooten aldaar, verdedigt, en onder anderen zegt: dat door de algemeene verwarring een ieder zich beijverde om de Stembus te genaken, en daardoor vergat het ticket voor GORSLINE van het townticket te scheiden, alsmede, dat door enkele Republikeinen G. als *geen* voorstander van de matigheid en een prohibitie-man was opgegeven.

— Niettegenstaande het overheerlijkste lenteweder, was de oostelijke en zuidelijke post van Vrijdag en Zaturdag, bij het ter perse leggen dezes nog niet aangekomen.

— De schrijver van een verhaal voor ons blad, te Sheboygan Falls, gelieve er maar niet meer voort te gaan, daar wij het niet plaatsen kunnen. Wij willen de bereidwilligheid voor de daad nemen.

Advertentien.

*** Getrouwd door A. J. HILLEBRANDS, Esq. den 15 April 1856, te *Oostburg*, Sheboygan County, Wis.:

PIETER ROELSE

met

ELIZABETH VERHAGE,

beide van town Wilson.

SHEBOYGAN COUNTY COURT. IN PROBATE.

In the matter of the last will and testament of George Petry, deceased.

On reading and filing an instrument in writing, purporting to be the last will and testament of George Petry, late of the City of Sheboygan deceased, and also the accompanying petition of Anna Barbara Petry, of said City, representing among other things, that the said George Petry, lately died at said City; that said instrument is the last will and testament of said deceased, and that she, the said petitioner, is the identical Anna Barbara Petry, named and appointed in and by the said last will and testament sole executrix thereof; and praying that a day be appointed for hearing the proofs of said last will and testament &c.; it is ordered that the proofs of said instrument be heard before the Judge of this Court at his office, in said City, on Monday the 19th day of May next, at 10 o'clock A. M. or as soon thereafter as the same can be heard.—And it is further ordered, that public notice thereof be given to all persons interested, by publishing a copy of this order for three weeks successively, prior to said day of hearing, in the "Sheboygan Nieuwsbode", a weekly newspaper printed in said city.

CHARLES E. MORRIS, County Judge.

Dated, April 21st, 1856. 3f 3w 16

STATE OF WISCONSIN, Sheboygan County Court. } IN PROBATE.

In the matter of the last will and testament of Louis Grasser, deceased.

An instrument purporting to be the last will and testament of Louis Grasser, of the City of Sheboygan in said County, having been deposited in this court; and it being represented that the said Louis Grasser is deceased, it is ordered that the proofs of said instrument be heard before the Judge of said Court, at his office in said City of Sheboygan, on Monday the 19th day of May next, at 10 o'clock A. M., or as soon thereafter as the same can be heard; and it is further ordered that notice thereof be given to all persons concerned, by publishing a copy hereof for three weeks successively, previous to said time of hearing, in the public newspaper known as the "Sheboygan Nieuwsbode", printed and circulating in said City and County.

CHARLES E. MORRIS, County Judge.

Dated, April 15th, 1856. 2f 3w 16

SHEBOYGAN COUNTY COURT. IN PROBATE.

In the matter of the Guardianship of Antje, Johanna, Hendrik and Levin Zeeveld, minors.

On reading and filing the petition of Gerrit H. Kolste, guardian of said minors, representing that it is expedient to sell the interest of said minors, in certain real estate, situate in this county; and praying for license to sell the same, and it appearing to the court from said petition, that it would be beneficial to the said minors to sell their interest in the real estate described in said petition; it is ordered, that the next of kin to said wards, and all persons interested in said Estate appear before the Judge of this Court, at his office in the City of Sheboygan, in said County, on Monday the 5th day of May next, at 10 o'clock A. M., then and there to show cause, why a license should not be granted for the sale of said real estate, according to the prayer of said petition.—And it is further ordered, that a copy hereof shall be published for at least three successive weeks prior to said day of appearence, in the "Sheboygan Nieuwsbode", a weekly newspaper published and circulating in this county.

CHARLES E. MORRIS, County Judge.

Dated, April 3d, 1856. 3 f 3w 14

NOTARIS AMBT.

De ondergeteekende door den gouverneur dezes Staat tot het ambt van

OPENBAAR NOTARIS,

residerende te Sheboygan benoemd zijnde, heeft de eer aan het publiek bekend te maken, dat hij gemagtigd is tot het schrijven en legaliseeren van

Eigendomsbewijzen, (deeds en mortgages,)

Contracten, Testamenten,

en alle andere stukken van Notarielen aard.

Ook belast hij zich met het opmaken in wettigen vorm, en het verzenden van allerhande stukken, welke men door tusschenkomst eens Nederlandschen Consuls of regtstreeks naar de Nederlanden wil zenden ter verrigting van familie zaken, enz. in het oude Vaderland.

Sheboygan, 9 Maart 1854. J. QUINTUS

Mengelwerk.

WISCONSIN.

Als toekomende lotgevallen zich van te voren laten gissen, dan moet Wisconsin noodzakelijk de "Hoofdstaat" worden. De jongste der vijf reuzentelgen van de onsterfelijke verordening van '87, ligt het nu nog in de luijers— terwijl Ohio, de oudste, zich nu deftig bedekt met de "mannelijke toga." Wisconsin, ofschoon de jongste van die "vijf," heeft door deszelfs krachtigen groei, gespierde gestalte, en voorkomen van kinderlijke kloekmoedigheid, het bewijs geleverd van hetgeen van deszelfs rijpere jaren te verwachten is.

Gelijk deszelfs verleden aanwas niet van een wonder heeft afgehangen, zoo zal ook deszelfs toekomende ontwikkeling uit natuurlijke oorzaken voortvloeijen. Andere staten hebben toegenomen omdat zij natuurlijke grondstoffen van werkzaamheid en welvaart bevatten: deze grondstoffen bestaan in Wisconsin in eene mate, die in geenen anderen staat ten westen of ten oosten gevonden wordt. Wij zijn tot dit besluit gekomen, na den geheelen loop van den verleden aanwas in bevolking en welvaart in dezen en andere staten te hebben overgezien, en vreezende dat de beoordeeling van dit gevoelen de te gewone uitdrukking "humbug" zijn zou, of dat het zoo worden toegeschreven aan dien geest van snoeven, die overvloeit van losse algemeenheden, die niets bewijzen en slechts weinigen tevreden stelen, willen wij van dit ons gevoelen de redenen opgeven, en het strengste onderzoek uittarten.

De aardrijkskundige ligging is eene allerbelangrijkste grondstof van bloei en voorspoed. Wisconsin ligt tusschen 43 gr. 50 min. en 47 gr. noorderbreedte. Dit is de noordelijke gematigde luchtstreek, en de eenige, waarin de mensch de meeste veerkracht en ontwikkeling heeft aan den dag gelegd. Deszelfs dampkring is koel, helder en droog, en bijgevolg versterkend. Galachtige en miasmatische ongesteldheden, de plagen van Michigan, Illinois en Iowa, zijn er onbekend. Gezondheid en een lang leven, twee allerwenschelijkste zegeningen, zijn bijgevolg hier te vinden. Van eene tabel der laatste V. S. telling, (dus natuurlijk eene onpartijdige opgave,) ontleenen wij de volgende daadzaken:

Deze tabel geeft den betrekkelijken staat der gezondheid op, en den vooruitgang en de sterften der verschillende staten, en toont aan dat het getal dooden in evenredigheid tot de levenden is:— in den staat Maine, 1 van de 77; Vermont, 1 van de 100; Connecticut, 1 van de 64; Illinois, 1 van de 73; Iowa, 1 van de 94, en Wisconsin, 1 van de 105:— en dit is niet alleen eene zuivere vergelijking met de bovengenoemde staten, maar toont ook het laagste getal dooden aan, in evenredigheid tot elken staat in de Unie. Dit zij genoeg: "goede wijn behoeft geen krans."

Deszelfs voordeelen voor den handel, kunnen bewezen worden door eenvoudig van zijne ligging melding te maken:— aan de oostelijke grenzen ligt het meer Michigan, aan de noordelijke het meer Superio, en op deze meren in vereeniging met het meer Erie, wordt een handel gedreven, die, volgens de staten der tellings opgaven, onzen geheelen buitenlandschen handel ver overtreft. Aan hare westelijke grensscheiding loopt de Mississippi langs de geheele lengte van den staat, 400 mijlen, waardoor zij in verbinding staat met St. Louis, New Orleans en vreemde natien. Deze daadzaken hebben geene nadere verklaring van nooden. Deszelfs vruchtbare grond is eene bouwstof van welvaart, die niet genoeg bekend is, om ten volle gewaardeerd te worden. Wisconsin is bij uitstek een landbouw-staat, en geschikt om zoo rijk te worden als een der westelijke broederschap. Volgens de jongste telling en andere opgaven, kan men veilig en gerust rekenen, dat er ongeveer anderhalf millioen akkers bebouwd land in den staat zijn: welke, zoo als zij nu bezet zijn, ongeveer 50,000 landhoeven (farms), die meer of min bebouwd zijn, uitmaken. Behalve deze anderhalf millioen akkers schoongemaakt land, zijn er op het grondgebied van den staat boven de 30 millioen akkers land, van welke ten minste 20 millioen geschikt zijn, om tot vruchtbare en aangename landhoeven gebragt te worden— land genoeg om twee millioen landhoeven bij de anderen te voegen— die op bewoners wachten, en tegen lage prijzen kunnen gekocht worden, gemiddeld van $1,25 tot $60,00 per akker.

Ten opzigte der waarde van schoongemaakte landerijen in de nieuwe staten, toont hetzelfde rapport, dat de gemiddelde waarde is:— in Illinois, $7,99; in Iowa, $6,09; in Texas, $1,69; en in Wisconsin $9,58— dat voor eenen jongen staat er zeer goed uitziet.

De tabellen nu zorgvuldig doorziende, bevinden wij, dat de gemiddelde waarde der voortbrengselen per akker, die van de andere genoemde staten te boven gaat, in omtrent dezelfde verhouding als waarin de landerijen de hunne in de waarde per akker overtreft. Trek eene lijn van Manitowoc naar Portage, en van daar regtstreeks naar de watervallen van St. Croix, dan wordt het bouwland, dat ten zuiden van deze lijn ligt, en bijna de helft van den staat bevat, in alle opzigten als bouwland niet geevenaard in eenigen staat van de Unie.

Ten noorden van dezelve strekt zich oostelijk en westelijk, 150 mijlen op de breedte van Stephens Point, een gordel van hard timmerhout uit, die van 50 tot 100 mijlen breed is. De bodem van deze streek is vruchtbaar, en het timmerhout is de tegenwoordige rijkdom.

Als uitzondering op prairiën, zijn hier bouwstoffen en omheinings-middelen voorhanden, en geen land brengt meer en betere tarwe op, hetgeen het hoofdgewas is, en met talrijke stroomen doorsneden zijnde, biedt het de beste gelegenheid voor weiderij aan. Deze bijzonderheid, (overvloed van water,) heeft door den geheelen staat plaats, en biedt gelegenheid aan tot de veeteelt, die in andere prairielanden ontbreekt, alwaar stroomend water op te groote afstanden voor het vee gevonden wordt. De waterkracht op de St. Croix, Black, Chippewa, Rock, Crawfish, Wisconsin en andere rivieren, die omzoomd zijn met deze landbouwstreken, en allerlei bouwstof, en overvloed van hout— zonder wedergade in de Mississippi valei— wordt nog slechts gedeeltelijk gebruikt, maar moet met er tijd alleronschatbaarst worden. Personen uit het oosten kunnen deze gewigtige daadzaak naar waarde schatten, en wij hebben slechts de punten aan te wijzen, om de waterkracht van dezen Staat tot eene gewigtige bouwstof van rijkdom en grootheid te maken.

De onmetelijke pijnbosschen aan de bron dezer rivieren en bij derzelver verschillende watervallen voorhanden,— vergeleken met de schaarschte aan timmerhout in Illinois, Iowa en Missouri,— verschaffen ons onuitputbare schatten. Zij zijn tegenwoordig eene behoefte voor deze staten, en de meeste dezer rivieren stroomen uit in den Mississippi, en zijn voor vlotten bevaarbaar, terwijl niet weinigen op zekere tijden des jaars toegankelijk zijn voor stoombooten van de eerste grootte.

In het zuidwesten heeft het land overvloed aan lood en wordt in groote uitgestrektheid bewerkt; in het noorden hebben de kopermijnen de belangstelling van kapitalisten opgewekt. Deze mijnen verschaffen bezigheid aan den arbeid, en bieden eene markt aan voor ontzaggelijke landbouw-voortbrengselen, zoowel als inlandsche fabrikaten, op eene zeer groote schaal. Met dit— en zonder dit voordeel zouden vele bronnen van welvaart verloren zijn— hebben wij eene vereeniging van spoorwegen, die den staat doorkruisen, en de meest wenschelijke punten, welke boven vermeld zijn, bereiken. Deszelfs natuurtooneelen evenaren die van elken staat der Unie.

Wij hebben daadzaken opgegeven, en welke onze gezondste gevolgtrekkingen uit dezelve zijn. Staat niet deszelfs vooruitgang in evenredigheid met deszelfs motto: "voorwaarts?" In 1840 had Wisconsin 30,000 inwoners; in 1850, 305,000; in 1855, 550,000. In bevolking heeft het alle westelijke staten overtroffen, daar niet een, tiendubbel in tien jaar is aangegroeid. In vijf jaar is het bijna verdubbeld, zijnde deszelfs bevolking toegenomen met 247,000; terwijl Illinois, een bloeijende en snel toenemende staat, slechts 30 ten honderd bij deszelfs bevolking heeft gevoegd.

Het grondgebied van Wisconsin is grooter dan dat van New York, van Pennsylvanie, Ohio of Indiana.

Het laatste had bij de laatste telling eene bevolking van een millioen; het voorlaatste twee millioen; het daarvoor gaande drie millioen, en het eerste vier millioen zielen. Wisconsin heeft eenen rijkeren grond dan New York, en meer akkers geschikt om bebouwd te worden dan New York of Pennsylvania. De Zuidoostelijke counties van Wisconsin, zijn de eenige bevolkte deelen des staats, terwijl het noorden en noordwesten in vergelijking eene wildernis is. De bevolking van New York op vier millioen stellende, tot eenen maatstaf onzer berekening, en in aanmerking nemende, dat het een grooter gedeelte onvruchtbaar land heeft dan Wisconsin, en dat de stad en omstreken als nationaal kunnen beschouwd worden en van derzelver ligging afhankelijk, kunnen wij gerust de landbouwdistricten op 3,200,000 stellen, en buitendien, als het zoo bevolkt was als Massachusetts, zou het zes millioen inwoners hebben; dit alzoo de maatstaf en Wisconsin eenvierde grooter zijnde, zou het zeven en een half millioen tellen, met hetzelfde getal voor de vierkante mijl. Den aanwas van Ohio en Indiana tot eenen maatstaf nemende, voor den aanwas van Wisconsin, kunnen wij veilig voorspellen, dat het in vijf jaar 800,000, in tien jaar 1,100,000, in vijftien jaar 1,500,000, in vijfentwintig jaar 3,000,000, in vijftig jaar 5,000,000 inwoners zal hebben. Dit zijn onderwerpen, die de aandacht en de belangstelling boeijen van allen, die eene woonplaats zoeken, en eenen staat met bijzondere voordeelen.

De voordeelen in het voorgaande voorgesteld, vallen iedereen in het oog, die den staat bezoekt, en hebben grootelijks tot de verbeteringen aanleiding gegeven, welke wij slechts hebben aangestipt. De voorzitter der raad van nering (board of trade) van de Kamer van koophandel van Cincinnati, bezocht verleden zomer dezen staat. Wij kennen hem als schrijver, en niemand is beter bevoegd, door reizen, lezen en opmerken, om een juister denkbeeld er van te geven dan hij. Het volgende uittreksel van eenen brief, geschreven gedurende een zomeruitstapje, zal zijn gevoelen van het onderhavige aantoonen, en uit hetzelve kunnen wij de toekomstige grootheid van den Staat afleiden.

Een Correspondent van de Cincinnati *Gazette* van 9 Aug. 1855, zegt: "Eene bijzonderheid, waar ik ook in Wisconsin reisde, viel mij sterk in het oog, namelijk: de klaarblijkelijke hooge graad van bebouwing, reinheid en weligheid der landhoeven. Er is niet half zoo veel dat iemand aan een *nieuw* land herinnert, als er in Ohio en Indiana is, en dit is *hoofdzakelijk* hieraan toe te schrijven, dat bijna elke vierde sectie, in haren natuurlijken toestand, gereed is om te ploegen en te omheinen, zonder de moeite om boomen te vellen, genoeg om de scheepvaart van de geheele wereld te bedienen, *en gedeeltelijk* daaraan, dat de klasse van nederzetters, afstammelingen zijn van de stoutmoedige en nijvere zonen van Nieuw Engeland, of de landbouwers van westelijk New York en noordelijk Ohio. *Vijftig jaren arbeids in Nieuw Engeland, of twintig jaren zwoegens in Ohio, staan niet gelijk in derzelver uitkomsten met vijf jaren vlijt in Wisconsin.*"

T.

Hier worden in duidelijke, eenvoudige en beknopte taal daadzaken gezegd, die in eene gansche kolom niet krachtiger en meer naar waarheid konden beschreven worden, en zij zijn de opmerkingen eens mans, wiens ervaring en bekwaamheid om te oordeelen, bij niemand in de Unie hare wedergade vinden.

De wetgeving van onzen Staat, heeft de rate van den interest bij contract vastgesteld op 12 percent, en alle wetten herroepen, bij welke het Kapitaal verbeurd werd verklaard, als men voor eenen intrest boven deze som overeenkwam. Onze wetten nu, terwijl zij de rate van 12 percent vaststellen, eischen eene teruggave van het Kapitaal, *voor* er een regtsgeding kan worden aangevangen, om het te veel betaalde terug te krijgen; eene vrijheid gevende aan geldswaarde, die in elken anderen Staat der Unie onbekend is. Wij twijfelen niet of dit zal het te veel aan Kapitaal van andere staten tot den onzen brengen, en medewerken tot ontwikkeling onzer kostbare hulpmiddelen.

☞ Toen LUNARDI de eerste opstijging in eenen luchtbal deed, welke in Engeland bekend is, was de groote staatsman Fox, met zijnen broeder, de generaal van dien naam, onder de toeschouwers. Er was een groot gedrang. Fox toevallig zijne hand op zijn horlogie brengende, vond daar eene andere hand op, die hij terstond beet pakte en vasthield.

"Vriend," zeide hij tot den eigenaar van die vreemde hand, "gij hebt U eene bezigheid uitgekozen, die U ten laatste in het verderf zal storten."

"Och, mijnheer Fox," was het antwoord, "vergeef het mij en laat mij los; ik ben door den nood tot dezen stap gedwongen geworden: mijne vrouw en kinderen sterven te huis van den honger."

Fox altijd weekhartig, schoof eene guinie in de hand en liet haar toen los.— Toen nu de vertooning was afgeloopen, wilde hij eens zien hoe laat het was.

"Seldrement!" riep hij, "mijn horlogie is weg."

"Ja," antwoordde generaal Fox, "dat weet ik wel: ik zag het uwen vriend nemen."

"Zaagt gij het hem nemen?! en deedt gij volstrekt geene moeite om hem tegen te houden?

"Om U de waarheid te zeggen, gij en hij scheent op zulk eenen gooden voet met elkander te staan, dat ik niet tusschen beiden wilde komen."

WILLEM TELL SPELEN.—In Pittstown, Ransalaer County, N. Y. schoot Horace B. Wadsworth, met zijne buks van armslengte, op twintig passen afstands eenen aardappel van het hoofd eens jongmans, Crogan genaamd. De aardappel werd in tweeen gebroken, en door de kracht van den kogel kwam er eene buil als een mansvinger op Crogan's hoofd, en de arme kerel dacht dat zijne hersenpan gespleten was, ofschoon er geen bloed kwam en er niets gekwetst was.—Men had, eenigzins verhit zijnde, in eene herberg over de geschiedenis van WILLEM TELL getwist, en dit had aanleiding gegeven tot deze gevaarlijke proef. Crogan zegt dat het voor het eerst en voor het laatst is, dat hij ooit weêr wil staan als eene levende opheldering van Zwitsersche vaderlandsliefde.

☞ In antwoord op de vraag: "Wat is eene vrouw?" zegt een zuurachtige oude vrijer: "werktuigkundig gesproken, eene vrouw is honderd pond vleesch en bloed, twee pond zijde, tien pond katoen, en een pond baleinen, met een onbepaald gewigt watten en dons.

CALENDER VOOR APRIL, 1856.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Dingsdag	5 43	6 26	
2	Woensdag	5 42	6 28	
3	Donderdag	5 40	6 29	
4	Vrijdag	5 38	6 30	
5	Zaturdag	5 3[illegible]	6 31	NIEUWE MAAN, den 5den, 's morgens 1 ure, 9 minuten.
6	ZONDAG	5 34	6 32	
7	Maandag	5 32	6 33	
8	Dingsdag	5 31	6 34	
9	Woensdag	5 29	6 35	
10	Donderdag	5 27	6 36	
11	Vrijdag	5 26	6 37	EERSTE KWARTIER, den 11, 's morgens 0 ure, 8 minuten.
12	Zaturdag	5 24	6 38	
13	ZONDAG	5 23	6 40	
14	Maandag	5 21	6 41	
15	Dingsdag	5 19	6 42	
16	Woensdag	5 18	6 43	
17	Donderdag	5 16	6 44	
18	Vrijdag	5 14	6 45	
19	Zaturdag	5 13	6 47	
20	ZONDAG	5 11	6 48	VOLLE MAAN, den 20, 's morgens 4 ure, 30 minuten.
21	Maandag	5 10	6 49	
22	Dingsdag	5 8	6 50	
23	Woensdag	5 6	6 51	
24	Donderdag	5 5	6 52	
25	Vrijdag	5 3	6 53	
26	Zaturdag	5 2	6 54	
27	ZONDAG	5 1	6 55	LAATSTE KWART., den 27, 's avonds 6 ure, 42 minuten.
28	Maandag	4 59	6 56	
29	Dingsdag	4 58	6 58	
30	Woensdag	4 56	6 59	

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" A. J. Hillebrands, Costburg, dito.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
" J. Verstegen, Little Chute, Wis.
" John Wigman, te Green Bay.
" J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
" S. Osinga, Blue Island, Illinois.
" E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
" J. J. Schroeder, 12 Bible House, Astor Place, New York.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" R. v. H. Labberton, Lancaster, N. Y.
" J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van de Luijster, Holland, Mich.
" J. van den Heck, Zeeland, Mich.
" J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" P. Barendregt, Pella, Iowa.
" J. van Aartsen, St. Louis
" J. Stolen, Philadelphia, Pa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent vier CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld ('n goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.
